

Çarsaf

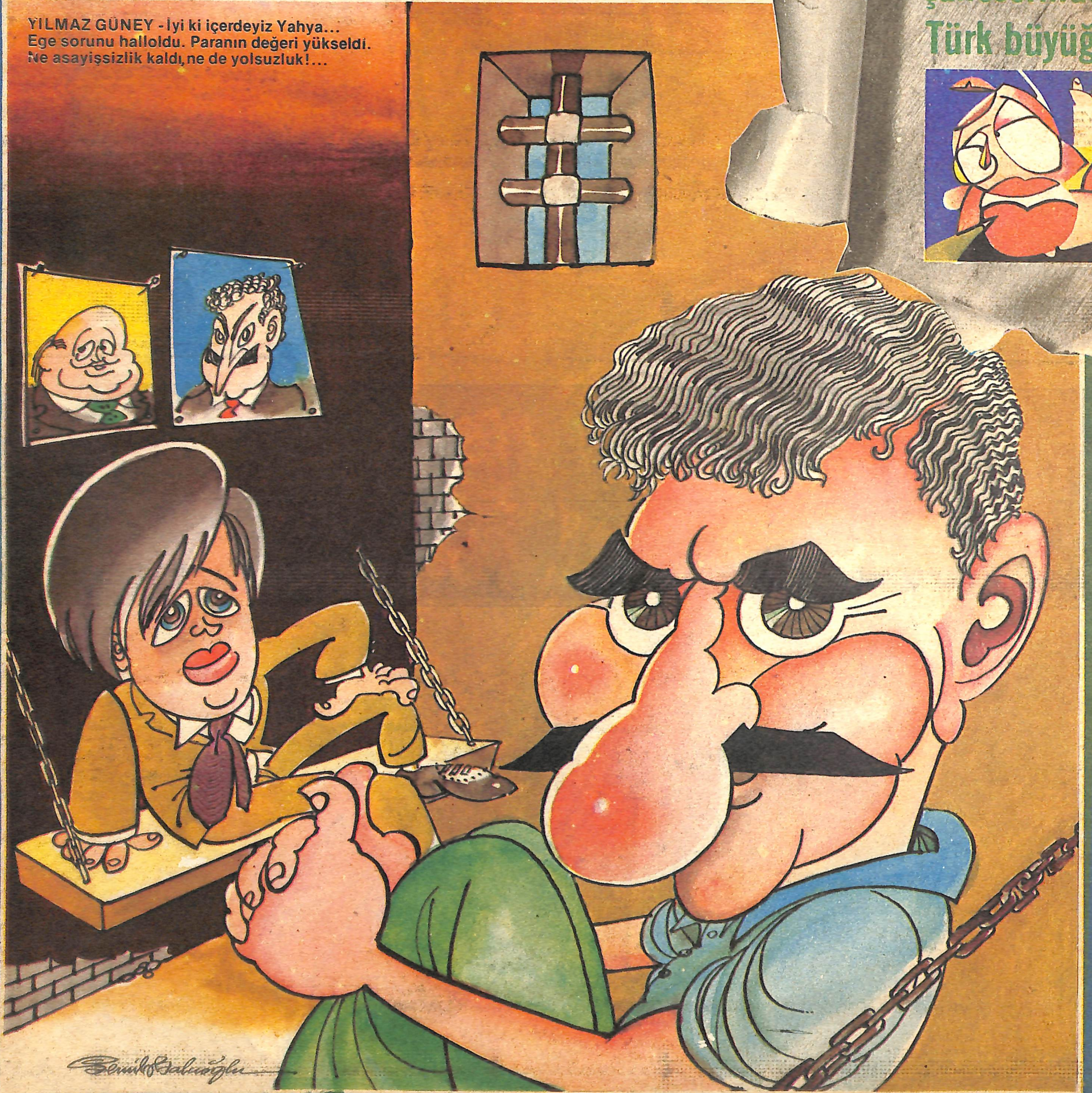

5 MAYIS 1976

250 KURUŞ ● SAYI:21

Picasso'nun
kayıp
şaheserindeki
Türk büyüğü

YILMAZ GÜNEY - İyi ki içerdeyiz Yahya...
Ege sorunu halloldu. Paranın değeri yükseldi.
Ne asayişsizlik kaldı, ne de yolsuzluk!...

Vızıltı...

ÇETİN EMEÇ

ÖNCE bir vızıltı, sonra bir yanma... Tam da, sağ kaşımın üzerinde. Gece, kimbilir kaçınıcı uykumun sersemliği içinde, silkinerek doğrudum. El yordamıyla başucumdaki abajuru yaktım... Tamam, işte orada. İki karış ötemde. Durduğu yerde titriyor, gölgesi duvara yansıyor...

Hırsız değil; hayır... Azman bir sivrisinek... Karnı darbuka gibi gerilmiş. Besbelli içi kanla dolu: Benim kanım... İğnesini hırsıyla daldırdığı etimden ne emmiş ki, kanatları artık bu kızıl yükü taşıyamıyor. İki çirpiniştikten sonra, konup dinlenmek gereğini duyuyor.

Elimi kaldırdım, bir hisim sillesiyi münasebetsiz oracıkta ezivermek için... Sonra caydım... Bu şamarı ondan çok daha fazla hak edenlerin varlığını düşünerek.

MAYIS başı...Doğa, patlayan tomurcuklarla baharın borazancı-başılığını yapıyor. İstanbul'da ise, bu ilâhî uyanışı insaf yok-sulu sivrisinekler ilân ediyor. Uykularımızı bölerek, cildimizi kalbura çevirerek... Ama bu sivrisineklerin kanat vızıltılarında, bir duyuru daha var: Bu beldede, Belediyenin yok olduğu...

Belediye olmadığı içindir ki, pislik vardır... Güneşin toprağı ısıtmaya başlayan ilk ışınları altında, öbek öbek kokuşmuş çöp vardır. Bu çöplerin üstüne yuvalanmış sivrisinek filoları vardır: Tatlı yaz gecelerini, şimdiden kâbusa dönüştürecekleri belli olan, sivrisinek filoları...

Ama, olmayan Belediyenin bir başkanı olması da ne garip... Başkan cenaplarının, şu kırılması ellerimizin attığı oylarla koltuğuna oturtulmuş olması ne hazine... Ve, bizim olaylardan ders almaz başımız, bu tıraşa ne müstahak... Sorarım: Seçimle iş başına gelmiş bir yöneticinin görevi nedir? Her şeyden önce hizmet...

Ama o, yasaların kalkmasına sığınır, hizmetten kaçmak için... TV'de boy gösterir, acizini ilân etmek için... Gözünü dört açar, çevresinde ocağına incir dikilecek güzelliklerin çetelesini tutmak için...

Ama bilir misiniz, efendimizin badem gözleri neleri görür, neleri görmez?...

GECEKONDULAR, yağlı hareler halinde büyüye büyüye gelip İstanbul kapılarına dayanmış mıdır? Dayanmıştır... Ama hazret, görmez... Tutar, şu acı gerçeği göz bebeklerine mihlarlar... Çaresiz; göstermelik bir, iki yıkım izni verir. Sonra da ağlamaklı sözlerle; salya sümük, gazetelerde günah çıkartır.

Müteahhit kazması, Ali Cengiz oyunlarıyla olmadık yerlere temeller atar... Hızını alamaz, asfaltları yol yolar; tüm lâgımları denize salar. Nice daire, kaçak elektrik bağlantıları sayesinde beleş nura kavuşur... Gelgelelim bu başıbozukluğa "dur" demek, üstadın aklına gelmez... Gelmez, çünkü görmez... Eh, bizim hemşeri takımı da, onun omuzlarında taşıdığı çıplak kellesine Tanrı'nın çakıverdiği bir çift elâ yuvarlağın göz mü, yoksa budak deliği mi olduğu muammasını pek tabii çözemez...

İstanbul caddeleri, insanlar kadar hayvanların da cirit attığı bir alandır. Koyun, inek, at ve manda sürülerinin her adımda yüzüne dirhem dirhem zeytin çekirdekli, lök gibi kokulu imzalarını konduru kondurdukları bir alan. Hem de, Sayın Başkanın burnunun dibinden geçerek; muhterem kulaklarına aşına böğürtüler, kişnemeler ve anımlarla ona ses ederek... Ne gam; o işitmez de, görmez de... Sokak aralarındaki kaçak et mezbahalarını hiç görmediği; yayalardan çalınan kaldırım köşelerinde, otomobil kaçakçılarının açık hava galerileri kurmaları, namusuna hiç dokunmadığı gibi...

AMA iliklerine işlemiş o ne güzellik düşmanlığıdır ki, yeni bir otel mi açılacak, bu yapı İstanbul'un çehresindeki soylu inceliğe uygar bir makyaj kıvrımı halinde mi konacak; hoyrat eliyle hemen önüne dikiliverir... Madrabaz, kaçakçı, vurguncu, it, kopuk karşısında "etkisizdir" bangirtisiyle dikkatimize sunduğu Belediye yasalarının tokmağını kapıp vatandaş ensesinde boza pişirmekten de ayrı bir zevk duyar... Ve, gıllüğüşli işlere sıra geldi mi kepenkleri bir türlü aralanmayan gözleri, sırf huzurumuza "böh" diyebilme Don Kişotluğundan bilir misiniz nasıl hazzeder?

İşte bu Don Kişotluk hevesidir, onun, uzun donluların piri ve de önderi olarak önce Taksim'deki Tenis, Eskrim, Dağcılık Kulübü'nün üzerine hamle etmesine sebep olan... Ama o, hızını alamamış, Fenerbahçe Sosyal Tesisleri, Galatasaray'ın yazlık lokali ve bir de Yelken Kulübü'nün duvarı önünde, hırıltılı serenadını sürdürmüştür.

Sanatsever görünüp, tiyatroların kokteyli sosyete galalarında boy gösteren de odur... Kocaoglan'ın bildiği sekiz beyitten yedisinin ahlât üzerine olması gibi, "Halkı arkama alır, üzerinize yürürüm haaaa!" tehdidiyle, milyonların gönlünde taht kurmuş sarı-lâcivertli ve sarı-kırmızılı iki devin karşısında, tehditkâr titreşimlerle işaret parmağını oynatan da o...

Orada efendi İsvan... Burada açık yakası, bol paçası ve yu-murta topuğuyla size, bana posta koyan kuyruksuz aslan...

BAŞKANINDAN malzemecisine, taraftarından amigosuna kadar yine çok efendi kulüpçülerimiz varmış ki "Gel" demediler. "Geleceksen, göreceğin var tosunum" işmarıyla, ona bilek sallamadılar...

Belki bu soylu suskunluktan cüret alıp bir, iki tuğla da onlardan sökeceksiniz Sayın İsvan!.. Fakaaat; geldiniz, gidiyorsunuz. Yarın onlar, "Ya ya ya... Şa şa şa" ve "Cim bom bom" avazeleriyle yine yeri, göğü inletecekler. Ama; doğrusu merak ediyorum. O zaman, siz ne ses vereceksiniz? Şu uykularımızı piç ettirdiğiniz sivrisinek vızıltısına gıpta edeceğinizi söylemek, kehanet mi sayılmalı; bilmem ki!...

Şekil 1

Şekil 2

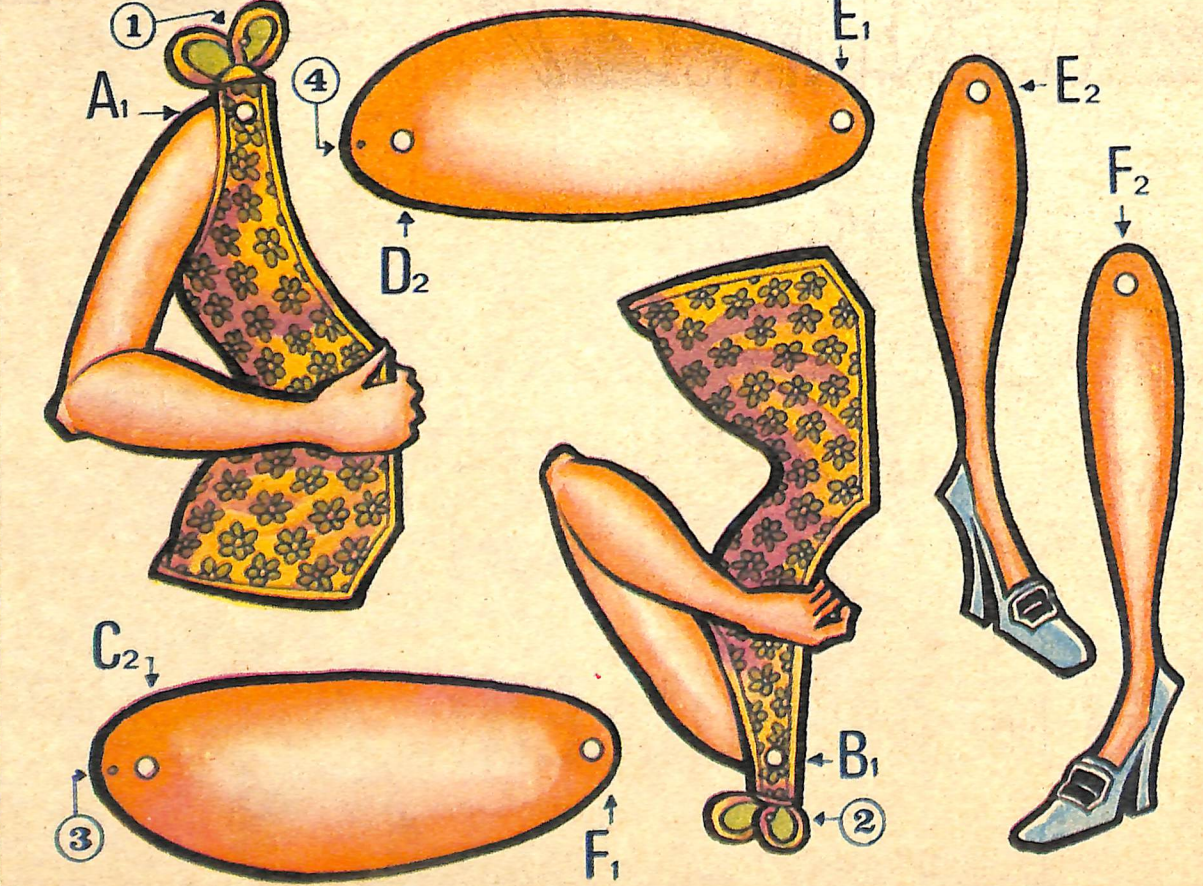
Şekil 3

Şekil 4

Şekil 5

Çarşaf'IN ÖZEL ARMAĞANI:2

Fatma Girik Kuklası

1 Derginin bu bölümünü Fatma Girik'in canını acıtmadan kesip, kalınca bir kartona düzgünce yapıştırın. (Şapırt diye)

2 Fatma Girik Kuklası'ndaki beyaz delikler, bir kâğıt zımbası ile, usulca zımbalayın. Siyah küçük noktalara ise yorgan iğnenizi daldırın. (Bağırınca iğneyi kaldırın...)

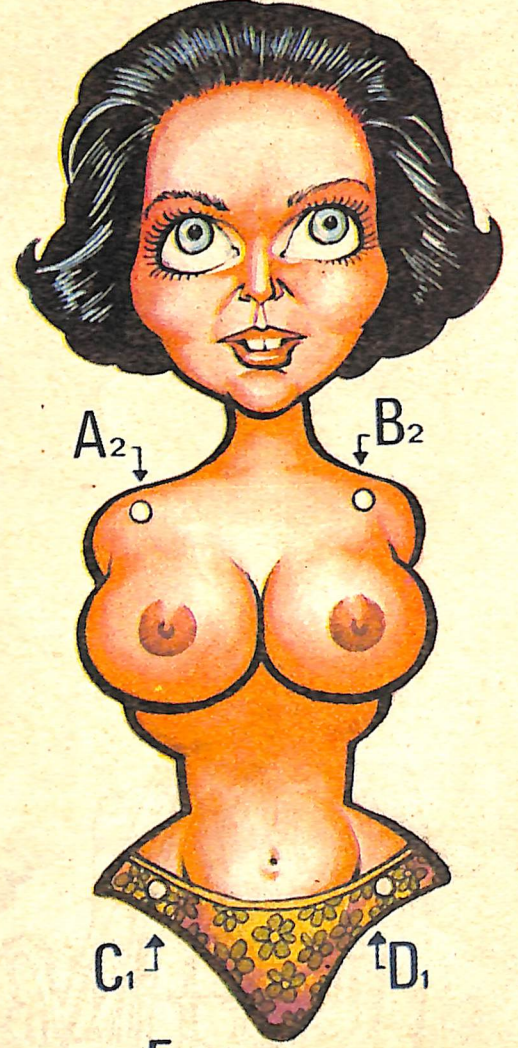
3 Sonra, amuda kalkıp veya kartonun tersini çevirip, kuklanın çeşitli parçalarındaki harfleri, numaraları bir de oraya yazın. Sonra da, kuklamızın parçalarını bir güzel makaslayın.

4 Derken, bu parçaları, eş harfler üstüste (veya altalta) gelecek şekilde birleştirin. Örneğin, A1'in üstüne A2; B1'in üstüne B2 gelsin. (1 numaralı şemada olduğu gibi).

5 Bütün bu parçaları birer tel raptiye ile birleştirin. Ancak raptiye'nin başı (Sülüman'ın başına benzemesin) resmin yüzüne gelsin. (2 ve 3 numaralı şemada olduğu gibi.)

6 İnce bir ip, ya da yorgan ipliğini (Halat da olabilir...) 5 numaralı şemada görüldüğü gibi 1,2,3,4 numaralı siyah noktalardan geçirin. Sonra da, 4 numaralı şemada görüleceği gibi düğümleyin.

İşte sayın ÇARŞAF okurları. Uğraştınız, didindiniz, yorulunuz. Ama, fıstık gibi bir FATMA GİRİK Kuklası'na sahip oldunuz. Şimdi, kuklamızı sansürlü bir yerinden yakalayın. Öbür elinizle de ipini çekip çekip bırakın. Şu sıcakta, hem FATMA GİRİK ferahlasın, hem de siz ferahlayın!. (Aferim.)

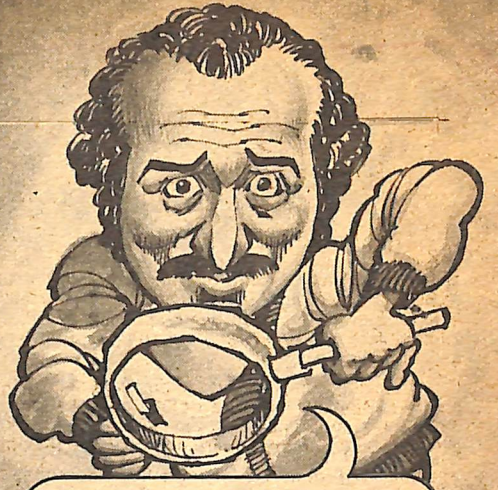

ÇARŞAF muhabiri "Bay Gaf" yılın en karanlık röportajını yaptı!..

Elektrikleri keseni ele geçirdik...

"Bay Gaf"
elektrikleri
zırt-pırt kesen
herifi buldu...
Fakat canavar
cani karanlıkta
toz oldu!...

ANASINI, babasını, karısını, baldızını kıştır kıştır kesen azılı katiller şıpın işi bulunurken, ikide bir elektrikleri kesen zalimin bulunamaması milleti perişan ediyordu...

Akşamları köşesinde gazetesini okurken veya televizyon izlerken cumburlop diye karanlığa gömülenler ufak ufak kafayı bozuyordu...

Aydınlara yaşam hakkı verilmediğini ve karanlığın halkın üstüne iyice devrildiğini söyleyenler çoğalıyordu.. (Gaf mı yaptım abi?)

Fakaat... Hiç kimse elektrikleri kimin kestiğini bilmiyordu!... Bu canavar kimdi?... Aydınların yerini karanlığın almasından ve hıngıdı-mıngı durumlarının bile yarıda kalmasından ne zevk alıyordu?... Onda hiç utanma, sıkılma portakal suyu yok muydu?... Yoksa... Yoksa neredeydi?... Belki de Kurbağalıdere'deydi... Fakat bu hain her yanı kararttığına göre bence Karaköy'deydi...

Dün gece 9.30'da Çarşaf'tan fırlayıp bu müthiş göreve giderken işte bunları düşünüyordum. Az kaldı Eminönü'nde bisikletimden düşüyordum...

Sonunda Karaköy'e geldim ve karanlık bir yoldan Boğazkesen'e doğru ilerledim. Elektrikleri kesen canı, olamazdı bana mani... İçimden bir ses "Sakin alma bir nefes" diyordu. Soluğumu tuttum ve mazimi bile unuttum...

Ağır ağır köşeye yaklaştım ve köşeyi döner kebab (pardon!..) döner-döner gaflaştım!... Canavar karışındaydı!... Elinde bir makasla trafonun başındaydı ve henüz 35 yaşındaydı.

Beni görünce olduğu yerde durdu. Heyecandan saatini kurdu. Hemen konuştum:

- Saatin geldi mi namussuz?... Yine Kolumbo'nun içine edeceksin dii mi?...

Canavar susuyordu...

- Konuş dedim. Konuş elektrikleri kesmekten ne zevk alıyorsun?... Milletin zaten gündüzlü karanlık geçiyor, gecelerini de sen karartmaya utanmıyor musun?...

Canavar hâlâ susuyordu. Fakat gözleri kan kusuyordu...

Çok kızmıştım... Gözlerimi canavarın elindeki makastan ayırmadan haykırdım:

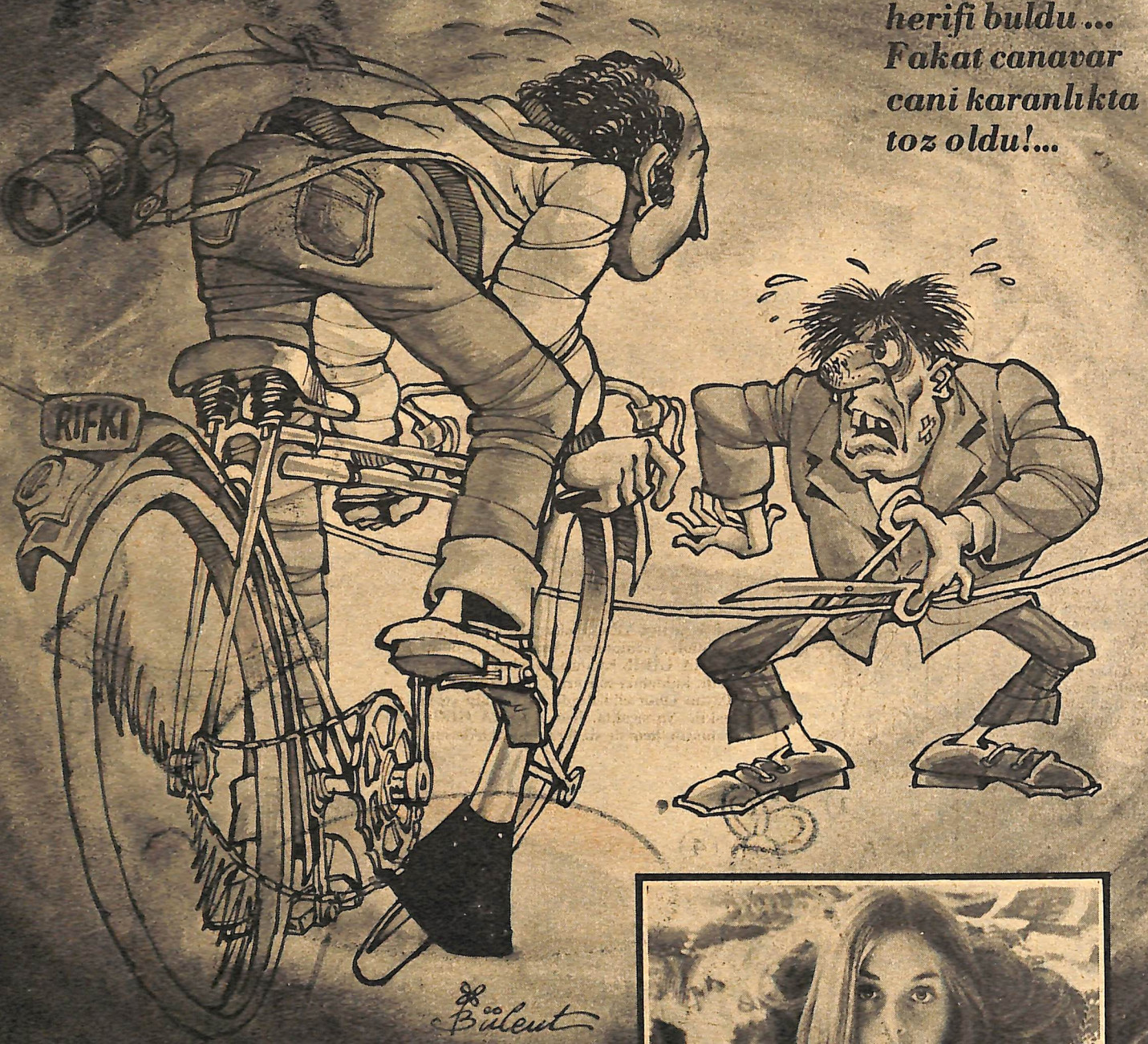
- Makas makas, baban hokkabaz! Heyecandan dolayı saçmalamam canavarı güldürdü... Ama aynı anda da herif kabloyu kesip şalteri indirdi. Her taraf iyice kararmıştı... Bütün Şehir karanlıklar içinde kalmıştı!... Üstelik sapık canı elindeki makasla koşarak uzaklaşmıştı!...

Arkasından ayağı çıktığı kadar bağırdım:

- Anan seni karartma gecesi mi doğurdu laan!.. Karartmadan duramıyor musun? Şimdi de nereleri söndürmeye gidiyorsun?... Ama, izini buldum artık, elimden kurtulamayacaksn!...

Canavar karanlığın içinden hırıltılı bir sesle beni yanıtladı:

- İzimi bulman neye yarar enayi. Sen tek başına ne yapacaksın? Daha yıllarca karanlıkta kalacaksınız! Ancaak... Birlik olur da peşime düşerseniz, o zaman karanlıktan kurtulacaksınız!...

Geceleri
herkes Elif'i arar... Ampul dediğin
Elif, elektrikler
kesilse bile
yanar!..

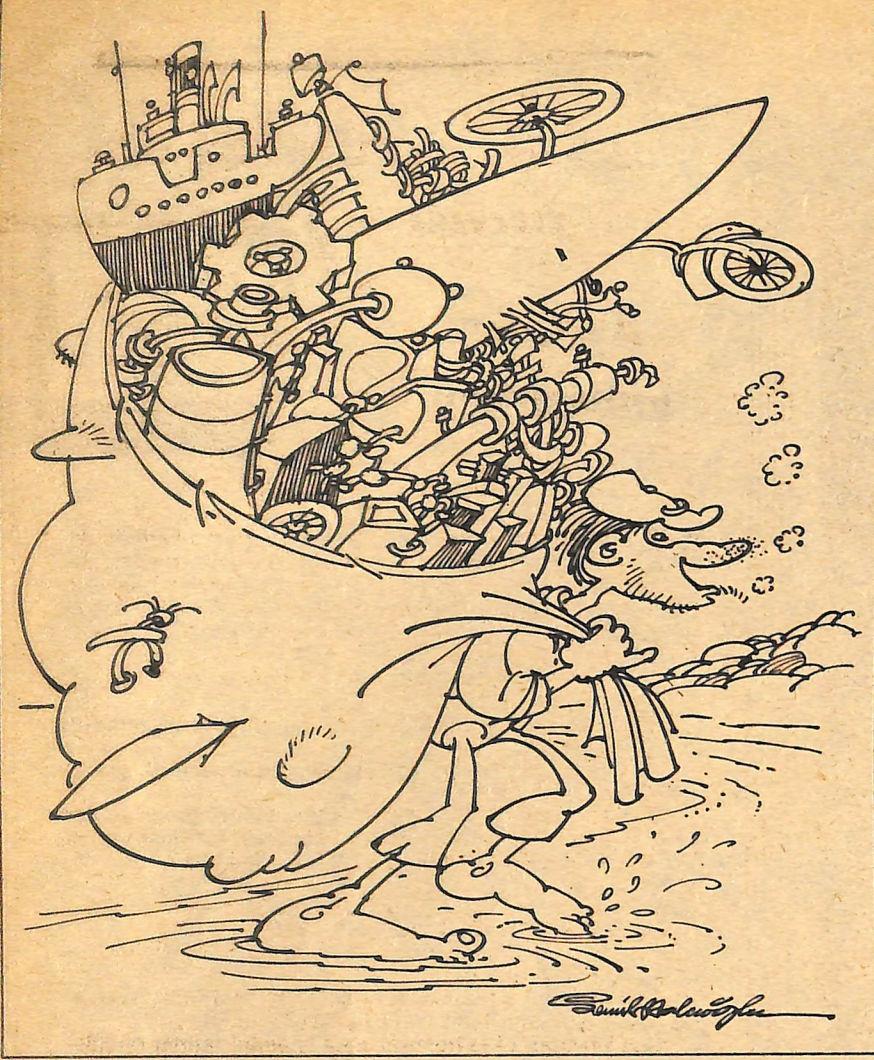
Resimde

ELİF'in AMPULLERİ'ni

görüyorsunuz

Lodosçu

Lodos havalarda sahillere vurur. Deniz kıyısında yarım profil durup lodosun getirdiği artıkları torbaya doldurur. Uçak enkazı, helikopter kalıntısı, buldozer, greyder, araba, meraba, yüzük, bilezik, hurda ile geçinir. Leblebicilere satar. Poyraz oldu mu, işler yatar...

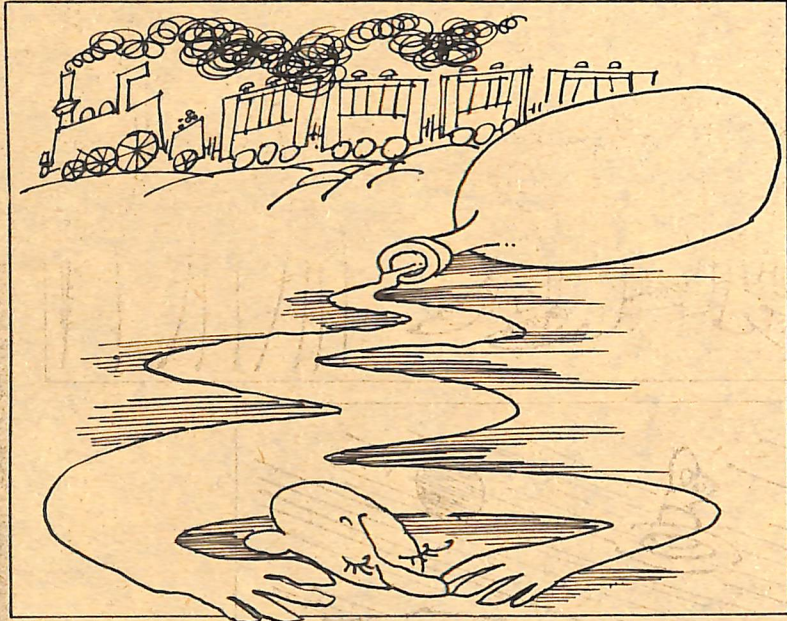
İşletmeci

Telefonu açıp tanıdığı tanımadığı herkesi işletir. Hayali yangın çıkarıp itfaiyeyi yanlış yere yollar. Umumi telefonlarda çalışır. Başkasını işletirken, kendi de işler. Günde yüz kişiyi işlettiği olur. İşletmecilik yüksek okulundan mezundur. Pazar günleri işlemez... Depoda durur...

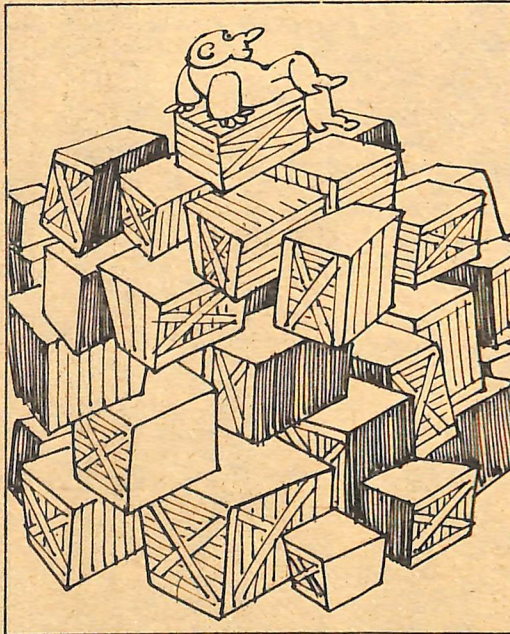
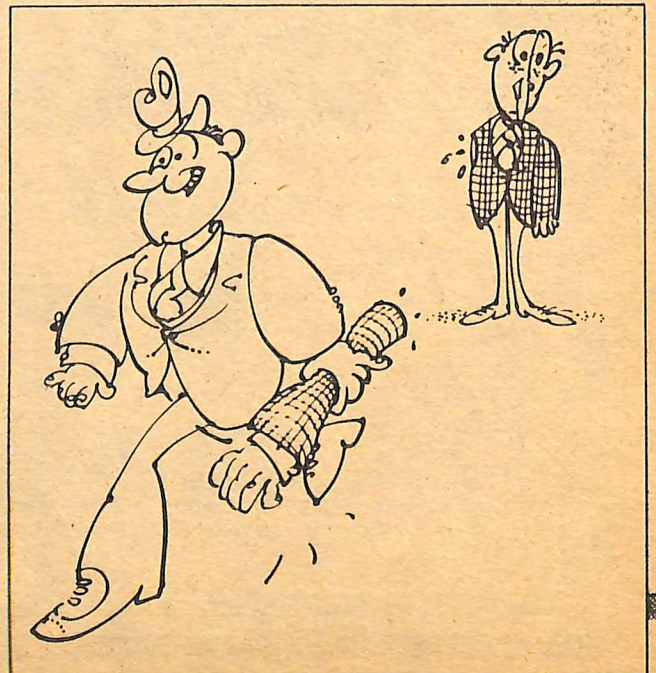
Muhabbetçi

Bilhassa uzun yolculuklarda derhal yanındakiyle muhabbeti koyulaştırıp iki kere karıştırdıktan sonra, uyku hapi konulmuş gazozla uyutur ve ceptekileri götürür. Esmer uzun boylu ve yüzünde şark çibani vardır. Her mevzudan konuşabilir. Yalnız coğrafyadan çıkmaz.

Kaynatmacı

Her gördüğü şahsa yaklaşıp elindekini merak eder dümeniyle alır ve derhal kaynatır. Yüz derece ısıda bile çalışır. Kaynatıldığı eşyayı dezenfekte olmuş vaziyette adamını bulup satar. Kendisine elinizi vermeyiniz, sonra kolunuzu alamazsınız. Bereket yalnız doluşır. Isırmaz.

Yok yokçu

Her piyasa malının yok olduğu söylentisini yayıp daha önce zula ettiği malı çıkarıp, ateş pahasına satar. İrfan Yok yokçu için, yok yoktur... Onun için "Ne var?" diyenlere fena bozulur... Arandığında hiç bir yerde bulunmaz... Çünkü yoktur... Böyle giderse sonu boktur...

Yeni mesleklere dalalım, yolumuzu bulalım

Çizen: Semih BALCIOĞLU Yazan: Suavi SUALP

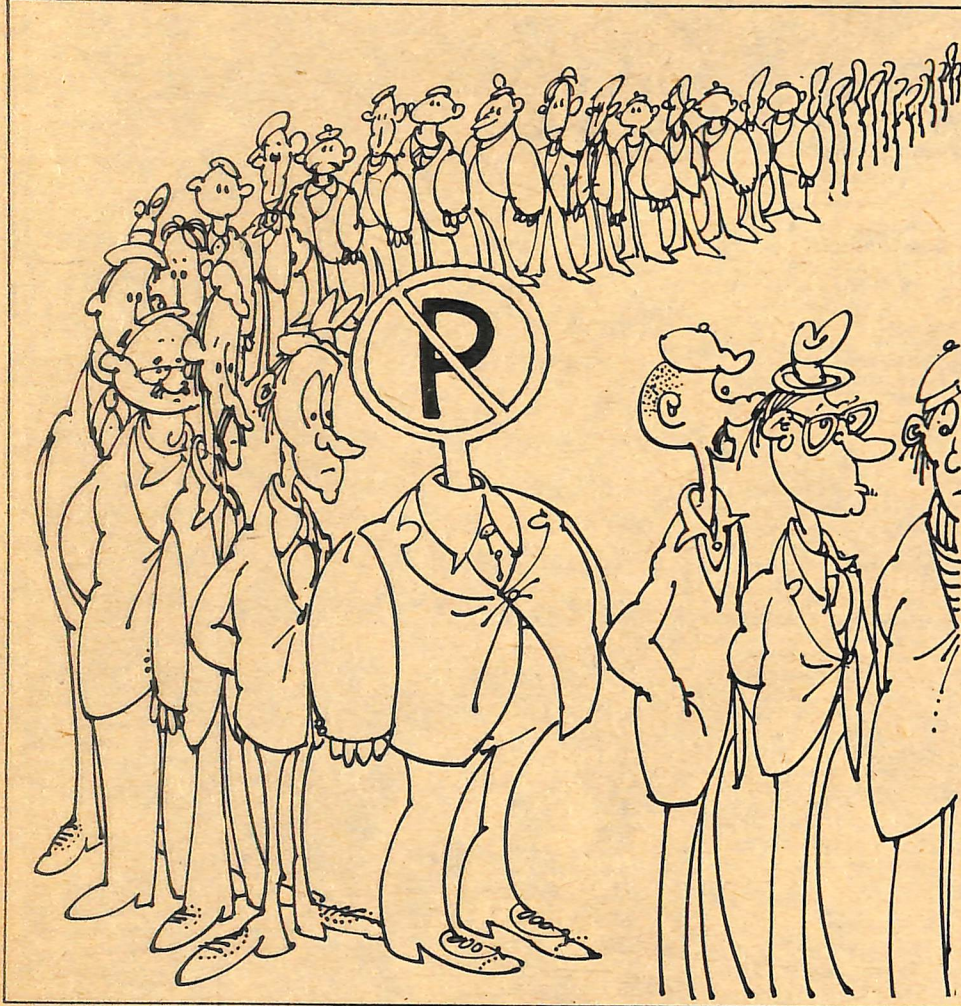
Her yeni meslek muhakkak ki yepyeni bir kapıdır. Dikkat, elindeki belki keserin sapıdır...

DİKKAT: Bu yeni meslekler için aday kaydına başlanmıştır. Tahsil, terbiye, yumurta, onur, şeref, asalet, önemli olmayıp biraz kül ve duman yeter...

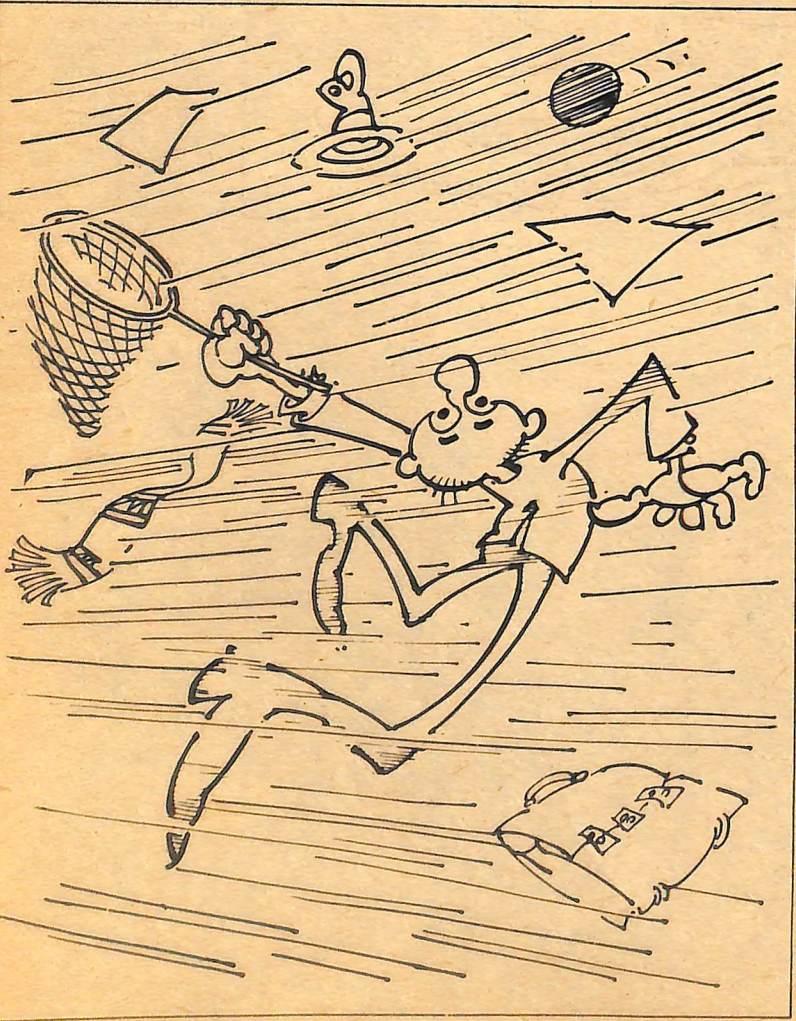
Sıracı

Herkesten önce kalkıp her türlü sırayı kapar. Park, sinema, tiyatro, vapur, motor, kuyruk sıralarından geçinir. Yerini, en kritik anda, en pahalı olarak devreder. Bir günde, elli sıra kapıp sattığı olur. "Parayla değil sırayla" sözüne pek bozulur... Sırası gelince, her sırayı alabilir. Benim çakmağım Necati'de kalabilir.

Rüzgârcı

Sert rüzgârlı havalarda meydanları kollar. Her çeşit uçan cismi ve eşyayı özel kepçesiyle havada araklar. Bilhassa kâğıt para kapmakta ustadır. On dakikadan fazla rüzgârda duramaz; bröñşiti vardır. Kapar kapmaz kaçar ve Ahırkapı'dan çıkar.

KARAVANA

Ayranlar kabarıırken

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

MAYIS bir kabarma ayıdır. Dağlarda eriyen karlarla derelerin suları kabarıır. Esen rüzgârla denizlerin dalgaları kabarıır. Isınan havalarla çiçeklerin tomurcukları kabarıır. Güneşli kuytulara kedilerin sırtları kabarıır. Yedikleri çağlarla caneriklerinden çocukların dudakları kabarıır. Hindiler kabarıır. Horozlar kabarıır. Kazlar kabarıır.

Ve tazelenen doğayla kızların, kadınların gönülleri, erkeklerin ayranları kabarıır.

Kabarmayan tek şey ihtiyaçların merdanesiyle, kocakarıların keşanesidir.

Bu kabarmalar, mayıs dolayısıyla, yurdumuzu da yakından etkilemektedir.

Özellikle kırk bir milyonun kafasına yumruğu vurup üstüne yestehlemek için günlük politikada sık sık hızlı oturak kullanma talimleri yapanlarda genel bir kabarma görülmektedir.

Bunların nedense göğüsleri, kolları, burunları ve diğer tüm organları birdenbire kabarmıştır:

- Nerde şu toplumun anası, ona bir şeyler edeceğiz, diye nara atıp durmaktadırlar.

Basında, bunların orasını burasını kim okşayıp sıvazlayarak kabartıyor diye ilginç bir tartışma başlamıştır.

Bazı yazarlar, okşayıp sıvazlama işlemini iktidar öncülerinin yürüttüğünü iddia etmektedirler.

Bazı yazarlar ise ortada ayrıca bir okşayıp sıvazlama olmadığını, muhalefetteki pasifliğin mayısın da katkısıyla, toplumun kafasına yumruğu vurup üstüne yestehlemek özlemini taşıyanlarda güdüşel arzular yarattığını ve orasını burasını kendiliğinden kabarttığını belirtmektedirler.

Şimdi sorun şudur:

- Bu kabarma hedefine ulaşacak mıdır?

Görmüş geçirmiş kişiler:

- Her kabarma hedefine ulaşabilseydi, kimsenin marpu-cu elinde kalmaz, âşıklar kıçlarını yırtarak saz çalmazdı, demektedirler.

Büyük bir olasılıkla yestehcilerin de bütün kabaran yönlerine rağmen düdüklü ellerinde kalacak, demokrasi her türlü düdükleneğe karşı kendisini koruyacaktır.

Bu arada işçiler de kabarma yarışına şöyle bir katılır gibi olmuşlar, onlar da kendi düdüklülerinin ucunu azıcık göstererek:

- Sonra bizler de düdüklümüzü çıkarırız ha, demişlerdir.

Çeşitli düdüklüklükler arasında ne yapacağını şaşırıp olanlar, yalnız kalmakta ve korkmadıklarını göstermek için ısıklı çıkmaktadırlar.

Ecevit son verdiği bir demeçte önemli bir noktaya dokunmuş ve şöyle demiştir:

- Seçimlerde, kimin düdüğünün daha büyük olduğu anlaşılacaktır.

Demirel ise, bu söze imalı gülümsemiştir. Ona göre Ecevit, sade kendi düdüğüne güvenmektedir. Oysa Demirel, kimseye çaktırmadan düdüğüne daha başka düdüklükleri de ekleyerek iyice büyümüştür. O nedenle, Demirel'in düdüğünü görenler:

- Tuh tuh Allah nazardan saklasın. Bakalım millet bu kadar kocamanına nasıl dayanacak, diye başlarını sallamaktadırlar.

CHP'de de vaktiyle esaslı düdüklükler vardı. Şimdikiplerin düdüklükleri oldukça tıkanmışa benzemekte, bütün üfleyip püflemelerine rağmen fazla bir ses çıkaramamaktadırlar.

Ecevit de düdüğünü hemen kullanmak istememekte, ileride yaratacağı sürprizi beklemektedir.

Demirel ise, ekliye pükliye boyuna geliştirmektedir düdüğünü.

Mayıs bir kabarma ayı olduğu için, her ayrıntı kabaran hemen elini düdüğüne atmakta, ortalığı birbirine katmakta ve önüne gelene çatmaktadır.

Tartışma, hep düzenin nasıl olması gerektiği üstündedir.

Ecevit:

- Böyle düzen mi olur, bu düzen tatmin edici değil, diye bağırırlar...

Demirel de:

- Düzenen herkes hoşnut, düzen böyle olmalı ve değişmemeli, diye direnmektedir.

Eskiden "Poposuna güvenen borazancıbaşı" derlerdi. Şimdi o borazanlar küçüldü, düdüklü oldu. Düzeni sürdürmek isteyenler de düdüklüklerine güvenmek zorundalar, değiştirmek isteyenler de... Bu arada, düdüğü olmayanlar da fırsat buldukça düdükleneceklerdir elbet..

Havva Valdeden, Brigitte Bardot'ya ve Nazmiye Hanım'a kadar...

Meshur kadınlar ansiklopedisi

BUNLARI
BİLİYOR MUSUNUZ?..

Ankara'nın

Bayan Kolumbo'sunun
kim olduğunu?..

Pasaklı Sally'nin büyük annesinin
Türkiye'de yaşadığını?.. Bayan

Erbakan'ın; 3 Silahşorlardan iyi oklava
kullandığını?.. Süleyman Bey'in; evde

Nöri Gantar gibi bir koca olduğunu?..

Dünyanın en zengin kadınının Türkiye'de
yaşadığını?.. Büyük rüşveti Türkiye'ye
getirenin bir kadın olduğunu?.. Ve, yeşil
çarşafli genç kızın kim olduğunu?..

ERBAKAN Nermin:

B ABASININ mutasarrıf bulunduğu Medine-i Münevvere şehrinde bir kadir gecesi tevellüt eylemiştir. Bu mesut tesadüften dolayı kendisinin gözü çok yükseklerde biri ile evleneceği inancına varılmıştır. Tahsilini İstanbul'da "Darülmülâmatı Aliye Osmaniye'de (Kız Yüksek Öğretmen Okulu) ikmal etmiştir... Öğrenciliği sırasında, daima ördekbâşı yeşili çarşaf giydiğinden, arkadaşları arasında "Yeşil çarşafli genç kız" olarak meşhurdur. Bir gün karşısına kelebek bıyıklı, yankıların gamsiz Necmeddin namında bir çocuk çıkmış, Allah'ın emri, Peygamber'in kavli ile evlenmişlerdir. İyi ev kadınıdır. Kocasının abtest nâlinlerinin tehareti (temizliği) ile bizzat meşguldür. Hamur işlerinde üstatır. Üç silahşörler kadar iyi oklava kullanır. Baklavasının ve oklavasının tadını Necmeddin Bey, iyi bilir. Hiç bir yerde görünmediğinden "Ankara'nın Bayan Kolumbo'su" derler ona..

DEMİREL Nazmiye:

A KRABASI olan kocası ile ortak yanları çoktur. Talihlerinden yana, ikisinin de ön dişleri aralıktır. Bol tüylü büyük şapkalar, boyna atılan tiki postları ile kontesler, kraliçeler gibi şanlı şöretli ve de oturlu giyimmesini bilir. Gittiği yeri de doldurur... İyi ev kadınıdır. Kocasının pek sevdiği Uludağ'ın ferasetsiz fasulyesini nefis pişirir... Necmettin Beyin misafir geleceği akşamlar molla limonu ile limonata sıkarak... Ama, gene de bir türlü kocasına yaranamaz. Sağ olsun Süleyman Bey, Nöri Gantar biçiminde bir kocadır. Akşam eve dönünce, hep hırsını Nazmiye'ye çıkarır. Bazen "Hanım... Sen bir kadın gâzefeciye ne demişsin?... Aile içinde hiç ayırmız gayrimiz yoktur" demişsin!.. diye, vir vir yer hatunu... İşte, zalim bir kocanın pençesinde inleyen güzel bir kadının hayat romanı...

KÖSEM Sultan:(1590-1650)

B IR Rum papazının kızıdır. Asıl adı Anas-tasya'dır. Ama Nasya olarak ün yapmıştır. 15 yaşında Osmanlı Sarayına sunulmuş, 1. Ahmet'in hasekisi yani metresi olmuş, zekâsı ile padişahı avcunun içine almıştır. Rüşveti, Lockheed firmasından çok önce Türkiye'ye sokan Kösem Sultan'dır. Büyük devlet memurlarını, yağlı ballı işleri, müzayedeye koyarak artırmaya yolculuk etmek usulünü ilk çıkaran da odur. Böylece yeryüzünün en zengin kadını olmuştur. Bir zamanlar Kıbrıs adasının hemen tamamı şahsi mülkü idi... Valide Sultan Mercan yokuşunda hâlâ Valide Hanı diye anılan dev binayı, sırf servetini saklamak için yaptırmıştı. Öldüğü zaman 20 sandık dolusu altın, dolaplar dolusu incisi çıkmıştı. Bugün de, modern Kösem Sultanlar yaşamaktadır aramızda..

BARDOT Brigitte:

1934'te doğdu, 1976'da emekli oldu... Bazıları kendisini, altından ve sularından çok vapurun geçtiği Seine nehri köprülerinden birine benzetirlerse de, köprü değildir. Sadece, güzel ve aşırı uçta cömert bir kadındır. Hayatına giren bazı erkekleri sonradan görünce tanımaz bile... Geçenlerde bir toplantıda gözünün ısırdığı yakışıklı bir adama "Kuzum doğru söyleyiniz... Biz sizinle yattık mı?..." diye sorduğu meşhurdur... Dünya gözü ile bütün aşklarını bir arada görmek ve bir tugay halinde General Verdur de Valois komutasında onlara talim ettirmek sevdasına düşmüştür. Saint Tropez'ye davet edilenler arasında yalnız çocukluk sevgililerinin 2 alay tuttuğu görülünce, bundan vazgeçmiştir. Şimdi, insanları bırakmış, hayvanlarla meşguldür...

HAVVA Ana:

İ NSANLIK tarihinde kocasını kıskanmayan tek kadındır... Ne yazık ki mutluluğu uzun sürmedi. Yeryüzünde başka kadınlar da zühur edince işler şeker renk oldu... Eskiden Baba Adem eve dönüşlerinde asla geç kalmazdı. Fakat sonra?.. Heyhat!.. Vaktiyle dizkapaklarına kadar uzanan sakallarına hiç aldırış etmeyen Adem, son yıllarda her sabah iki taş arasında dönmek suretiyle sakallarının uçlarını düzeltiyor, kendisine çekidüzen veriyordu. Bir komşu hanımdan da elma istemişti. Havva, yeryüzünün ilk annesidir. Karında başka bir insan taşıdığını öğrenince çok şaşırılmıştı. Doğurduğu aşırı uçlarda, karşıt görüşlü çocukları yüzünden çok çekti... Hâbil ile Kâbil, bir birini öldürdü. Bu, aynı zamanda tarihte ilk aşk cinayeti. Ve hâlâ, sürüp gitmektedir.

ECEVİT Rahşan:

1975 yılında doğan kız çocuklarının yüzde seksenine adını veren kadındır. Bu ismin meşhur sahibi Rahşan Ecevit ise eski kazağı, soluk etekliği ile daha ziyade bir köy ebesini, yahut bir köy öğretmenini hatırlatır. Gönlü, insan ve hayvan sevgisi ile doludur. Kedi yavrularını da sever, Nazmiye Hanım da... Erkekler araya girmeseler, belki Rahşan Hanım'la Nazmiye Hanım kan kardeşi olabilirlerdi. O derece insan dostudur çünkü... Siyasette değil ama, edebiyatta kocasının en büyük rakibidir. Hans Reusch'un güzel romanı, "Töhum'u" Türkçeye kazandıran da odur. Bu eserde 6 ay süren uzun gecelerden sonra başlayan aydınlık sabahlardan bahsedilir...

MARGARET Prenses:

E LINI çabuk tutup ablasından bir kaç ay daha önce doğsaydı, bugün İngiltere tahtında oturuyordu. Babasından çok, aşkı uğrunda tacından, tahtından vazgeçen amcası VIII. Edward'a çekmiştir. Hem İngiliz Sarayı, Kral Edward ile yeğeni Prenses Margaret'ten çektilerini, Churchill'den bile çekmemiştir. Daha çok, "Sübyancı" olarak tanınır. Yüzünde ergenlik sivilceleri fıskıran yakışıklı, asilzade çocuklarını: "Gel sana elma sekeri vereceğim!..." sözleri ile yakaladığı gibi, uzak okyanusların ortasına, genellikle Bahama adalarına götürür... Orada sıcak kumlar üzerinde yavrusunu tatlı tatlı emziren bir anne gibi, aşırı bir "şefkati maderane" gösterir...

"Millî Hasıla" Apartmanı sakinleri adına

Aleni teessüf

BEHEY ZİHNİ BEYEFENDİ

Biz "Millî Hasıla" Apartmanının daire sahip ve sakinleri olarak, birlik ve beraberlik ruhu içinde, seni şu hususlarda alenen protesto ederiz.

A - Ne hakla televizyonunun vergisini zamanında ödeyip, muhtarı uyandırdın ve hepimizin, evlerimizde ruhsatsız televizyon kullandığımızın meydana çıkmasına sebep oldun? Annadın mı?..

B - Zaten, senin kökünün dışarıda olduğu belli.. İçeri gir de, kapıyı kapayalım..

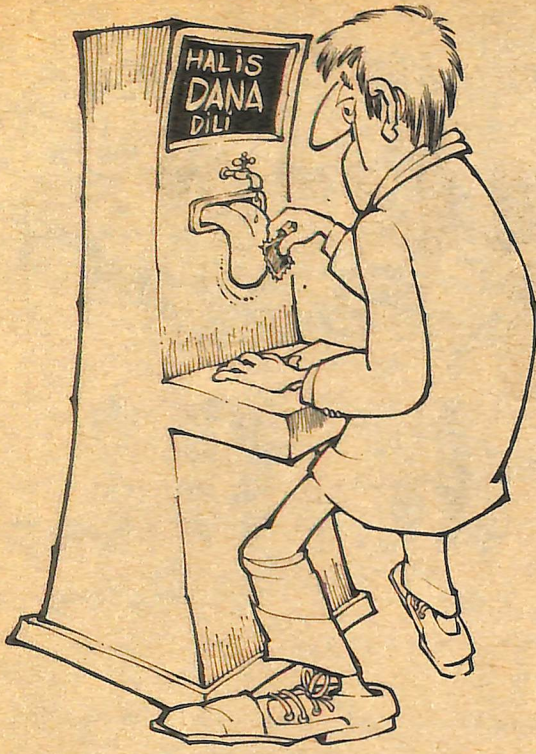
C - Bu inekliğin yüzünden maddî zarara uğrayan biz daire sakinleri, seni şiddet ve nefretle lânetler senin ailen ve de üç çocuğunun bir yıl iki ay süreyle tedbirli olarak apartmana girip çıkacağını duyururuz. Bunu, böyle bil ve ayaklarını paspasa sil..

DAİRE SAKINLERİ ADINA

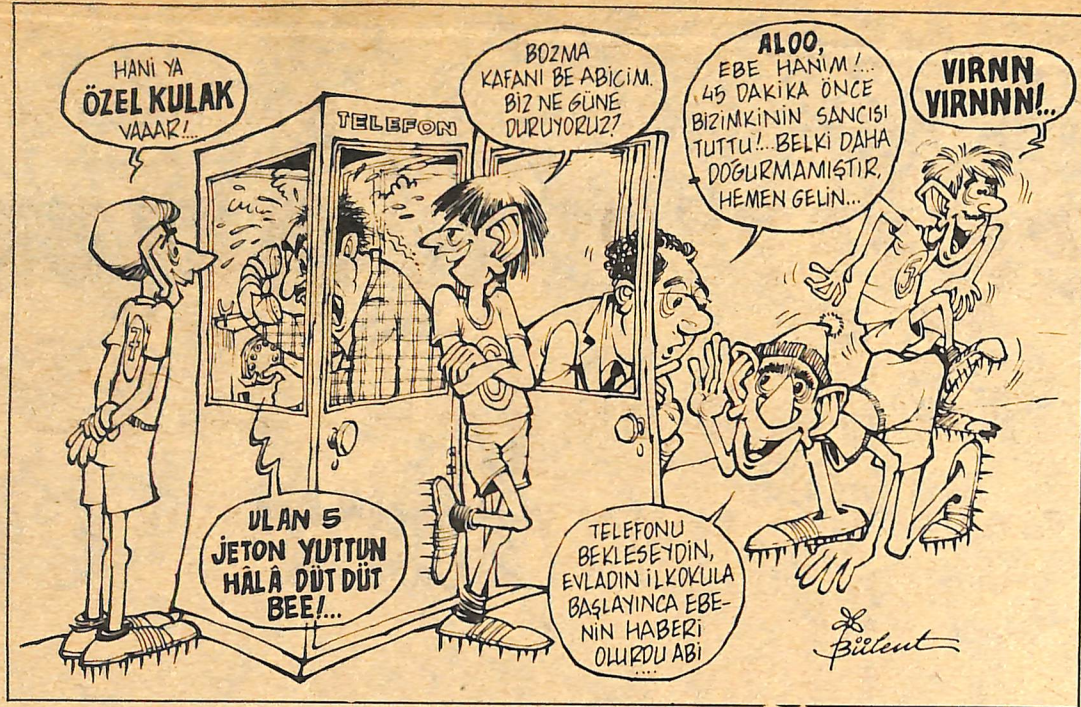
Yönetici:

Muhsin DÜMENİBOZULDU

İlk iş olarak mektuplara pul yapıştırma işi ele alınmalı ve her postaneye yukarıdaki "DİLPUL" aleti konulmalıdır.

ÖZEL KULAK: Bu müthiş yeniliği şehir-içi telefonlarının başında hergün keçileri kaçıran vatandaşlar için yaptık.. "Özel Kulaklar" amatör atletirler ve sır tutmasını bilirler. Zırtlayan, pırlayan ve bir türlü çalışmayan telefonlardan ümidini kesince, bu "ÖZEL KULAK"lardan birinin kulağına meraminiz anlatılır. Eline, karşı tarafın adresi ve bir elli kâğıt sıkıştırılan ÖZEL KULAK da "Vıınn diye koşup, haberi istenilen yere ulaştırır!..." (Fena mı?)

Vatandaş bıktırdın PTT sonunda sıkıttırdın DDT

Adamın biri: "Doğadaki herşey sürekli değişim içindedir" demiş... Ama, bunu söylerken, bizim PTT'yi pek görememiş... Biz de adamı yalancı çıkarmayalım dedik ve yıllardır "Değişmem de değişmem..." diyen PTT'yi bir çırpıda değiştirdik... Şimdi PTT'ye 3 kilo DDT sıkıyor ve yeni şeklini sizlere açıklıyoruz

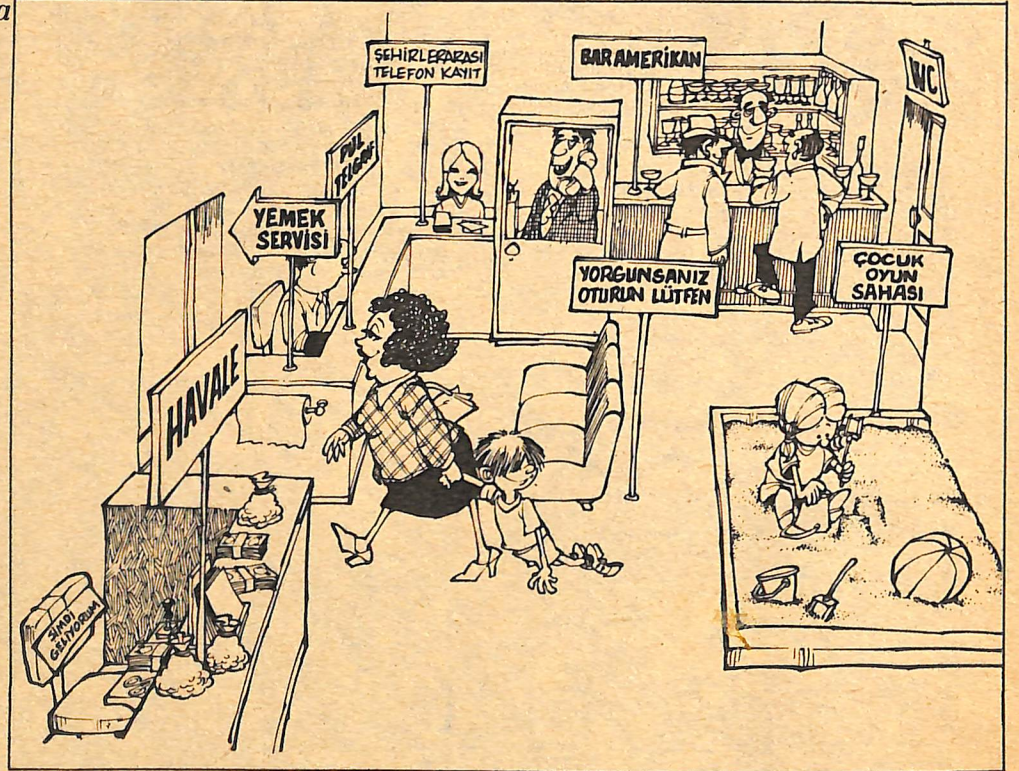
Mektubumuzu iletmek için çırpınan postacıları da unutmamak. İçki kedi dolu çantalar hazırladık.. Postacılar bunları omuzlarına takacak, gittiği evin köpeği üstüne atılınca kedilerden birini yere fırlatacak, köpek kediyi kovalarken, postacı da huzur içinde bahçeye girip mektubu sahibine uzatacak..

Son günlerde telgrafların heceleri birbirine giriyor.. Harflerin de yarısı uçup gidiyor. Anlamsız cümlelerden kurtulmak için, telgraflar şiir gibi alt alta, az ve öz olarak yazılmalıdır.

PTT TELGRAF Kâğıdı	
Alınan Adres:	DAMADUM TEMEL!..
Alınan Adres:	FADİME VAPURADUR VAPUR SİYADUR AYIN ONI ALIN ONI...
Gönderen:	GAYNATAN: İDRUS

Kimi kez, sahibi bulunamayan mektup, gönderene geri gelmiyor!.. Buna engel olmak için gönderenin kendini iyi tanıtmayı gerekiyor... Mektuplara, bundan sonra 2 adet yandan, 1 adet cep heden çekilmiş fotoğraf, nüfus kâğıdı sureti ve ikametgâh senedi ekleniyor..

Vee... Postaneler de tamamen değişmeli, şehirlerarası telefonun bağlanmasını bekleyenler barda kafayı iyi etmelidir. Çocuklar için kum havuzları açılmalı ve isteyenlere, yemek servisi yapılmalıdır.

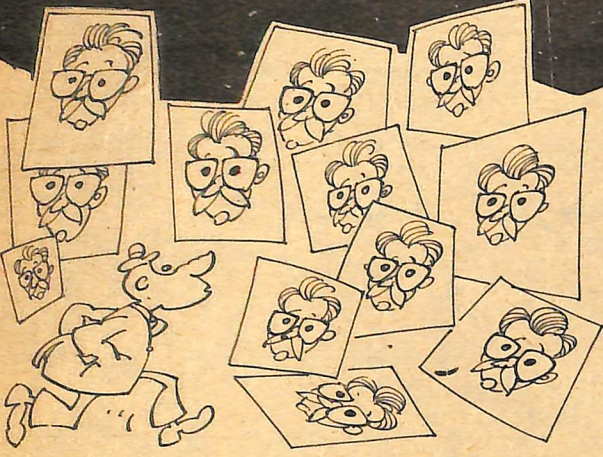
Bütün bunlar yapılırsa, PTT de çağımıza uymuş olur... (Şakayla karışık, ilgililer sesimizi duymuş olur...)

AZİZ NESİN / den bir hikâye

Her yerde O!...

Çizen: Semih BALCIOĞLU

O RTA dereceli bir devlet memuruydu. Çalıştığı devlet daireisinin kapısının üstünde O'nun resmi vardı. Geceleri O'nun resmi elektrik lambalarıyla aydınlatılırdı. Ulusal bayramlarda, bu dört katlı devlet daireisinin ön yüzü O'nun beze yapılmış resmiyle kaplanırdı. Dairenin girişinde karşı duvara O'nun bir resmi daha asılmıştı. Çalıştığı odada, hem masasının arkasındaki duvarda O'nun resmi asılıydı, hem de masa camının altında O'nun resmi vardı. Bu devlet daireisinin de, başka devlet dairelerinin de her odasında O'nun resimleri asılı bulunurdu.

Evi, çalıştığı daireye oldukça uzak olduğu için, öğle yemeklerini bir lokantada yiyordu. Lokantada da O'nun resmi asılıydı. O'nun resimleri lokantanın her duvarına, değişik yerlere asılı olduğu için, ne yana dönse, ne yana baksın O'nun resimleriyle karşılaşılıyordu. Akşamları evine gitmek, sabahları daireye gelmek için bindiği otobüslerde de O'nun resmi vardı. Otobüs şoförleri, direksiyonun önündeki cama O'nun resimlerini yapıştırıyorlardı. Otobüslerin içine, kimilerinin de karoserilerinin dışına, arkasına O'nun resimleri yapıştırılırdı.

Dükkanlarda, özel bürolarda, yazıhanelerde, her yerde, her yerde O'nun resimleri vardı. Kimse kimseyi O'nun resmini asmak için zorlamıyordu. O'nun resmini asmak hiç de zorunlu değildi. O'nun resmi asılacak diye bir yasa da yoktu. Ama yine de her yerde O'nun resmi asılmış, ya da yapıştırılmıştı. Halk, her yere kendiliğinden O'nun resmini astığına göre, demek O'nu seviyor-du.

Evine gitti. Evinin salonunda da O'nun resmi asılıydı. Bundan doğal ne olabilirdi? Evinin salonundaki duvara O'nun resmini kendisi asmıştı. Karısı, o gün postacının getirdiği iki mektubu uzattı kocasına. İki zarfa yapıştırılmış pulda da O'nun resmi basılıydı.

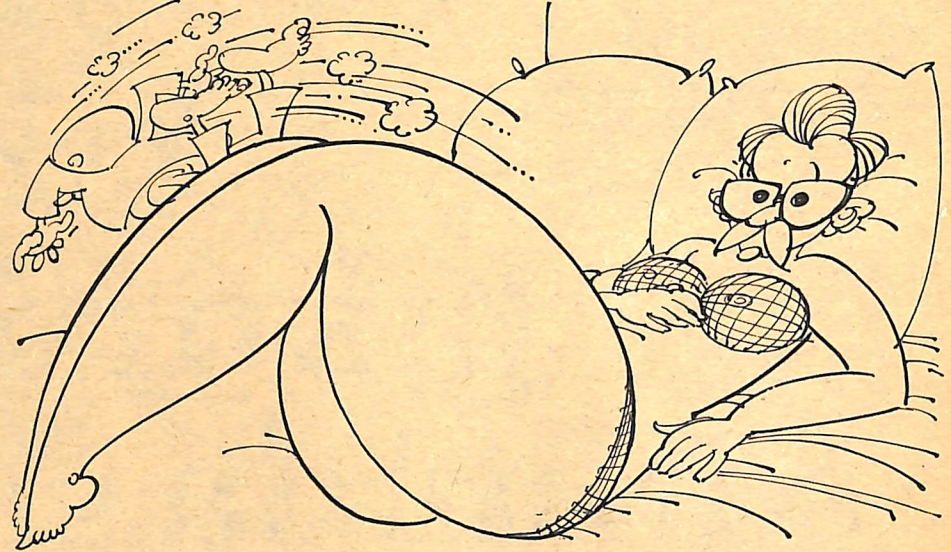
Aile akşam yemeğini yerken, adam,

karşısındaki duvarda asılı O'nun resmin-den gözünü alamıyordu bitürlü. Yemekten sonra dersine çalışan küçük oğlunun yanına gitti, kitabını karıştırdı. Oğlunun ders çalıştığı kitabın ilk sayfasında yine O'nun resmi vardı. Elbette O'nun resmi olacaktı, kendi resmi olacak değildi ya... Kızının sürekli olarak aldığı dergi koltuğun üzerindeydi. Şöyle bir baktı dergiye, O'nun resmini gördü. Sabahleyin çayını içerken gazetesini okuyordu. Gazetede O'nun resmini gördü.

O NUN resminden tedirgin olup olmadığını düşündü. Tedirgin olması için hiç bir neden yoktu. Çünkü, O'nun resmini ilk görmüyordu ki böyle her yerde tedirgin olsun... O'nun resmi birkaç yıldan beri her yere asılmış, her yere basılmış, her yere yapıştırılmış, her yere konulmuştu. Öyleyse tedirgin olmaması gerekirdi. Evet, birkaç yıldan beri O'nun resmi her yerde vardı ama, her yerde O'nun resimlerini gördüğünü farketmemişti, daha önce bunu hiç düşünmemişti. Bunu düşünmeye başladığı, bunun farkına vardığı andan beri, nedeni belirsiz, hatta anlamsız bir tedirginlik duyuyordu.

Sokağa çıktı. Cigara almak için girdiği dükkanda, şekerci dükkânının vitrininde, bir evin birinci katındaki bir pencerenin camında O'nun resimleri vardı. Sinirlerinin bozulduğu kuşkusuna düşmesinin nedeni, otobüse bindiği zaman başına gelen olaydı. Otobüste,

- Biletiniz beyim? diye önünde dikilen biletçinin yüzüne bakınca korkudan gözleri büyüdü, bir süre ağzı açık kaldı. Çünkü, biletçinin yüzü, O'nun yüzüydü. Biletçi tıpkı tıpkısına O'ydu. Bu kez, artık resmi değil, kendisiydi. Üzerinde biletçi giysisi, elinde bilet kutusu, boyunda para çantasıyla, O, ta kendisi... Bileti aldı, ama ilk durakta indi otobüsten. Yine biletçinin boynu üstünde O'nun başını göreceği korkusuyla başka

otobüse binmedi, çalıştığı yere yayan gitti. Kafası karmakarışık. Başına geleni, otobüs biletçisinin O olduğunu, ya da O'nun otobüs biletçisi olduğunu dairedeki arkadaşlarına söylemiyordu. Kime anlatsa kendisine deli derdi.

Öğleye doğru müdür çağırıyordu. Müdürün odasına girince, gerçekten de delirmekte olduğu korkusuna kapıldı. Çünkü, müdürün yerinde oturan O'ydu. Ama sanki müdürmüş gibikonuşuyordu.

Akşam evine döndüğünde o gün olanları karısına bile söylemedi. Gece rüyasında hep O'nu gördü. Eh, rüyadır, rüyada her şey ve herkes görülebilir. Başkasının gövdesinde O'nun başını görmesi olayı gittikçe sıklıklaşıyordu. Bigün de bindiği taksinin şoföründe O'nun yüzünü görmüştü.

Dairede kadınlar tuvaletinin kapısı üstünde kadın başı resmi, erkekler tuvaletinin kapısı üstünde de erkek başı resmi vardı. Bigün dairedeki tuvalete gidip de, kapı üstündeki resimde O'nun başını görünce bayılacak gibi oldu.

BİR akşam da işinden dönüşünde otobüsteyken, çok daha kötü bir şey olmuş, hem biletçiyi, hem şoförü O olarak görmüştü. Biletçiyle şoföre bakmak için başını çevirince, otobüs dolusu yolcunun hepsinin O olduğunu, O'nun başını taşıdığını görünce az kalsın, bayılacaktı. O'nu bu denli çok kişi olarak, çoğaltılmış olarak görmemek için gözlerini yumuyor, ama başaramıyor, gözleri yumukken bile yine O'nu görüyordu. Gözleri kapalıyken de O'nu görünce, ortaokul öğrenciliğinde ya fizik ya da fizyoloji dersinde öğretmenin onlara yaptırdığı bir deneyi anımsadı. Öğretmenin elinde, kartpostal büyüklüğünde kara bir kartona beyaz çizgiyle çizilmiş bir insan yüzü resmi vardı. Bu kara taban üstündeki beyaz çizgili insan yüzü resmine beş dakika sürekli baktıktan sonra, beyaz duvara bakan, duvarda, az önce kartta gördüğü resmi görüyordu,

ama resim siyah çizgiyle çizilmiş olarak görünüyordu. Çocukluğunda bu deney çok hoşuna gitmişti. Sık sık kara kartondaki beyaz çizgili insan yüzüne bakar, sonra başını duvara çevirip, duvarda aynı insan yüzünü siyah çizgiyle çizilmiş olarak görürdü. Gözün ağ tabakasına yansıyan nesnenin hayali duvarda görünüyordu. Öğretmen bu olaya yanılsama demişti.

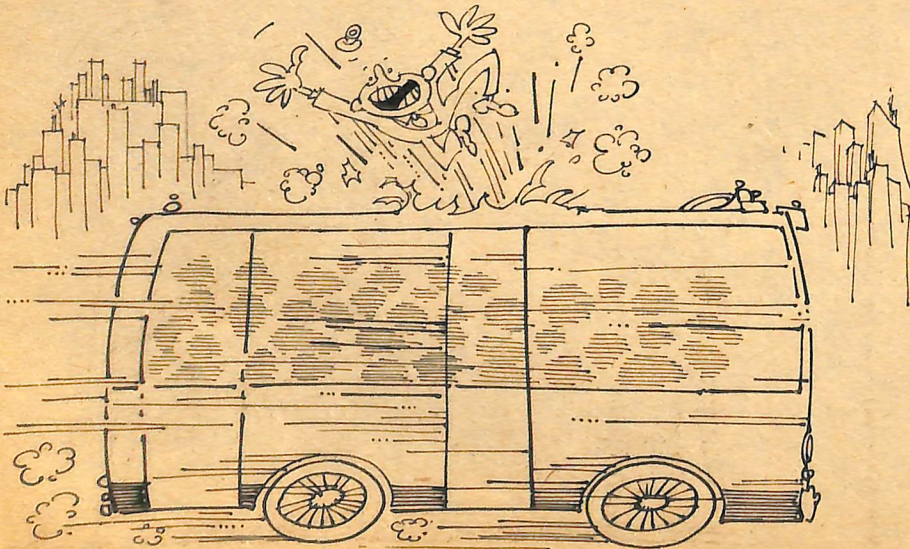
Her yerde O'nun yüzünü görmesi de bir yanılsama olmalıydı. Çünkü, O'nun resmini o denli çok görüyordu ki, baka baka O'nun resmi beynine, görme merkezine işlemişti. Artık nereye baksın, kime baksın, hep O'nun yüzünü görüyordu. Evet, bu bir yanılsamaydı. Bundan kurtulmak için O'nun resminin olmadığı bir yere gitmeli, O'nun resminin beynindeki izi silinmeliydi. Çok çalışmaktan, yorgunluktan yanılsamaya uğramıştı, yoksa deli filan değildi.

Bigün de berberde tıraş olurken, berber aynasına bakmış, elinde usturlayla kendisini tıraş eden adamın O olduğunu görmüştü. Paltosunu tutan berber çırağı da O'ydu.

DELİ diyecekler ve kendisine deli işlemi yapacaklar diye korkusundan bir hekime gidemiyordu. Bunca yıl devlet memurluğu yapmış ve ciddiliğiyle tanınmış adamın deli olduğunun anlaşılması, her şeyden çok çocukları için iyi olmayacaktı. O yine de hekime gitmeyecekti, ama bir gece, evet yataktayken ve karısıyla sevişirken... Olacak şey değildi! Evet, O'ydu, O'nun yüzüydü. Öyle bir çığlık attı ki, karısı yataktan çıkarılıp fırladı.

- Ne oluyorsun, ne var, neye öyle bağırıyorsun? diye sordu kocasına.

Evet, kadın O'ydu ama, memeleri vardı, yalnız yüzü O'nun yüzüydü. İster O olsun, ister karısı olsun, kim olursa olsun, artık olan olmuş, iş isten geçmişti. Ama memeli bile olsa, O'nu ya da O'nun yüzünü taşıyan karısını koynuna

alıp yatmak istemiyordu. Ertesi sabah işine gitmedi, doğru bir ruh hekimine gitti. Ruh hekiminin muayenehanesinin hem bekleme salonunda, hem muayene salonunun duvarında O'nun resmi asılıydı. Hekime, dün gece, karısı diye O'nunla yatmış olduğunu anlatmaktan çekiniyor, utanıyordu. Sinirlerinin çok bozuk olduğunu söyledi. Hekim, geçim sıkıntısı yüzünden mi sinirlerinin bozulduğunu sordu. Hayır, bu yüzden değil.

- Peki, neden?
- Söylemeye utanıyorum doktor.
- Evinizde huzursuzluk mu var, eşinizle anlaşamıyor musunuz?
Gözünü, O'nun resminden ayırdı.

- Dün geceye dek eşimle aramda bir tatsızlık olmamıştı. Ama dün gece...
- Ne oldu dün gece?
Adam birden,
- Şu resmi kaldırırsanız! diye O'nun duvardaki resmini gösterdi.

Hekim,
- Sizin evinizde O'nun resmi asılı değil mi? diye sordu.
- Asılı. Evimize gelip gidenler, O'nun resmini asmadığımızı görüp de bizi suçlamasınlar diye astım.

Hekim,
- Ben de öyle, dedi, herkes bu yüzden O'nun resimlerini asıyor.

Adam birden,
- Evet, ama ben deliyim... Dün gece karımla yatıyorum diye farkında olmadan O'nunla yatmışım. Yatak odamızın ışığını söndürmüştük. Sonra ışığı yakınca... Evet, memeleri vardı, ama yüzü O'nun yüzüydü. Doktor, yoksa ben çıldırdım mı? diye bağırdı.

Sinir hekimini gülümseyerek,
- Şışşt! Bağırmayın, duyarlar, dedi, siz bunun için mi bana geldiniz? Bu olay, yalnız sizin başınıza gelmiyor ki...

TIPKI ortaokuldaki öğretmeninin anlattığını anlattı hekim de... O'nun resmini her yerde o denli çok görüyorlardı ki, sonunda her yüzde O'nun yüzünü görmüş gibi oluyorlardı. Bu olay

yalnızca onun başına gelmemişti, herkes bu durumdaydı. Hatta sinir hekimini bile her gece O'nun yüzünü taşıyan karısıyla yatıyordu. Eh, hekim de herkes gibi alışmıştı. Adam da yavaş yavaş alışacaktı buna... Bunu herkes biliyor, ama korkudan hiç kimse açıklayamıyordu.

Adam, hekimini dikkatle dinledikten sonra,

- Ama ben bundan memnun değilim, kendi karımla yatmak istiyorum... dedi.

Hekim, yine gülümseyerek,
- Ya karınız? diye sordu.

- Ne? Karım da mı?

- Elbette... Karınız da her yerde O'nun resmini görmüyor mu? Öyleyse, karınız da sizi O'nun yüzüyle görüyor... En iyisi susunuz! Bu, hepimizin başında, herkes biliyor, ama bilmezden geliyor...

Adam,
- Bunun tedavisi nedir? diye sordu.

Hekim,
- Bu bir hastalık değil ki... dedi.

Adam,
- Bundan nasıl kurtulacağız öyleyse? diye sordu.

- Nasıl olsa bugün iktidardan düşecek, her yerde asılı olan resimleri indirilecek. O zaman kadınlar kocalarının, kocalar da karılarının boynu üstünde O'nun yüzünü görmeyecekler.

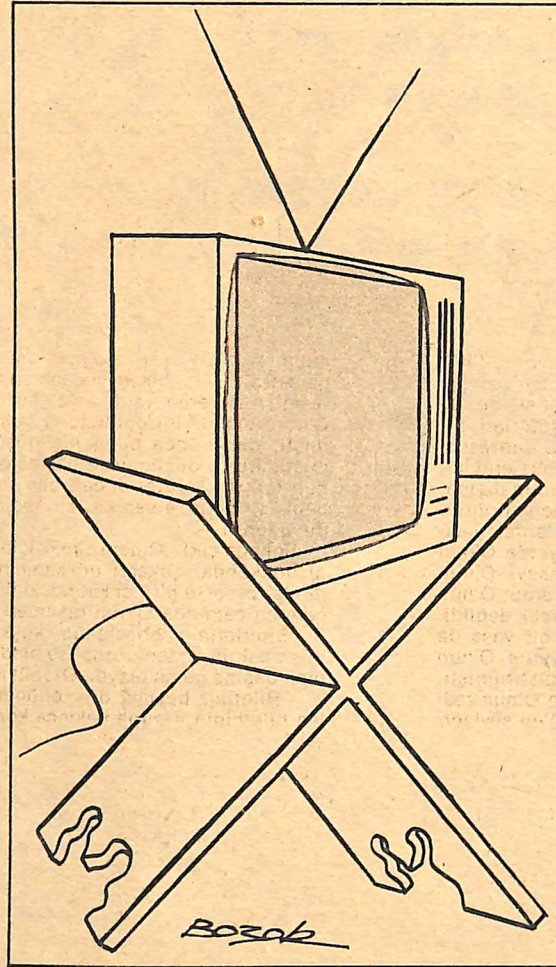
Adam,
- Ya da devrildikten sonra O'nun yerine geçen? diye sordu.

Hekim,
- Bu kez de, dedi her yere yenisinin resimleri asılacak, biz de yenisinin yüzünü göreceğiz her yerde... Şimdikiinden önce nasılsa öyle...

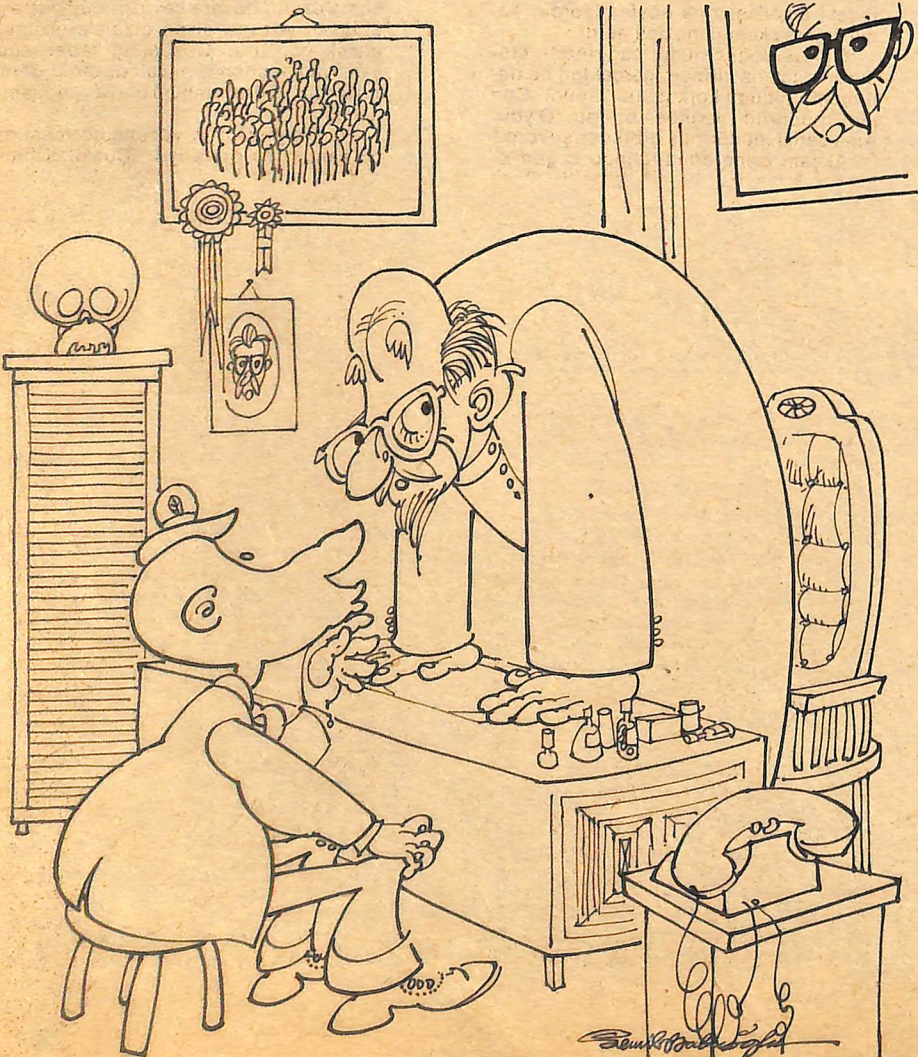
Deli olmadığına, herkesten biri olduğuna inanan adam evine gitti. Gece olunca yatağına girdi. Karısı pek neşeliydi, ama karısının yüzü O'nun yüzüydü. Adam, tuvaletin aynasında kendi yüzüne baktı. Kendi yüzü de O'nun yüzüydü. Bir daha bundan hiç kimseye söz etmedi.

Televizyonda dinî yayınlar başlıyor...

TRT idaresi yerinde bir karar alarak TV'de saatlerce dinî yayın yapmaya karar vermiştir. Karar uygulanırsa çok iyi olacak ve şimdiye kadarki yayınlar dolayısıyla dinden imandan çıkanlar kurtarılacaktır.

DİREKSİYON POSTASI

Frensiz, debreyajsız gazete

SOFÖRLERE KELÂM, TRAFİĞE SELÂM

Sahibi:
Osman ŞEVROLE
Yazı İşl. Müd:
Hasan ARKAYIDÖRTLE
Muavini:
Ali CAMIKAPADONDUK
Şoförü: Kandemir KONDUK

Şoförlere kredi gazlanacak...

Sakar
Ahmet
adam bile
ezerken nazlanacak...

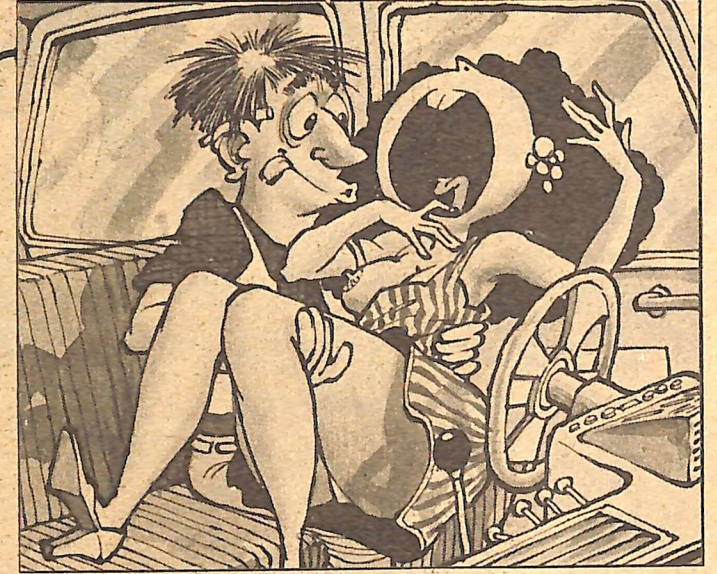
TÜRKİYE Şoförler ve Otomobilciler Federasyonunun 16. Genel Kurulunda gayet vitesli kararlar alınmıştır.

Konuşmacılardan Necmi Şarampol, yaptığı egzoslu konuşmasında şoförlere en kısa zamanda kredi sağlanmasını ve her şoförün çalıştığı arabanın kendi malı olmasını istemiştir.

Necmi Şarampol, daha sonra şunları söylemiştir:

"Her meslekdaşım kendi arabasının şoförü olursa kazalar yüzde elli azalır. Arabalar ve yalar sapasağlam kalır. Böylece kaza dalgası son bulur. Hatta ayda 3 kişiyi ezen, takasıyle trolleybüsü altına alan ve Emirgan'dan denize dalan Sakar Ahmet bile ofsayta düşmekten kurtulur..."

Devamı: Sa. 7, Sü. 3'te

Resimde, terk edilen kız çocuğunu ve onu acıyarak
bağrına basan Niyazi Mazot'u görüyorsunuz.
(Foto: Değnekçi)

Arabada unutululan yavruyu evlât edinmek istedi...

HİSLİ ve hüznü şoförlerimizden Niyazi Mazot, dün son seferini yapıp evine dönmek üzereyken arka kanepede terk edilmiş bir yavrunun bulunduğunu görmüştür.

İyi kalpliliği ile tanınan Niyazi, yavruyu şefkatle kucaklayıp ön tarafa almış ve bağrına basmıştır. Bu sırada minik yavru da çığlığı basmıştır.

Etraftan yetişenlere bu küçük kız çocuğunu evlât edinmek istediğini söyleyen romantik şoför Niyazi Mazot, acele adliyeye verilmiştir.

KIYMETLİ MÜSLÜMANLAR!..

CÜMLENİZE Cenab-ı Hak'tan hayırlı yolculuklar diler, az önceki köfte ekmeğe satan din kardeşimden sonra biraz da ben kafanızı ütülerim!

Bakınız!.. Abdüldümbül El Sümbül Efendi Hazretleri ne buyuruyorlar:

"Emri Hak vacip olur, bakmaz naza niyaza Suçu yüklemeye sakın köfte ile piyaza Her şey bir bahanedir vakit saat gelmişse Hele insan yanılıp otobosa binmişse Ahiretin rüzgârı yüreğine dolmalı Her müminin üstünde bu muska bulunmalı!"

MAHPUSHANE RÖPORTAJI

Rıza Kamyon'la bir konuşma...

- Merhaba Rıza, geçmiş olsun. Kaç ay kaldı?
- Seneye bu zaman çıkıcam ağabey
- Artık aklın başına geldi mi?
- Geldi ağabey!..
- Bir daha kafayı çektiikten sonra tuğla kamyonuna arkadaşlarını bindirip, sonra da hepsini bayırdan aşağı silkeleyip kodeslere düşmeyeceksin, dii mi evlâdım?
- Hayır ağabey..
- Aferim. Ya n'apıcaksın?
- Hıh-hıh... Bu sefer tirekziyona tek başıma geçip kireç ocağına giderken yoldaki güçlük arabaları ezicem ağabey!
- Niye ulan?
- Niyesi var mı ağabey, daha ehliyet almadım ki ben!
- Boyun-bosun devrilsin!.. Peki kaza yaptıktan korkmuyor musun?
- Gorhacak ne var ağabey, benim altımda goca kamyon var. Garşıma çıhanlar gorhsun! Rıza sana yuh olsun!..

OTONUZ İÇİN

Son model havallı kornalarımız gelmiştir. Ayı, inek, eşek ve eşşoleşek sesleri çıkartabilir, hava basıcam diye insanın yüreğini hoplatabilir, hastaları, çocukları uyandırabilir ve bol bol havayı duası alabilirsiniz. Tavsiye ederiz.

PARÇACINIZ:
Sait Sadist

BAŞYAZI

Yazan:
Asaf FİREN

Şoför yavaş!..

SON günlerde birçok vatandaş, şoförlere bozuk atmaktadır icabında..

Ben, bu meslekte 25 senemi sıyırttım. Bugünkü gibi şoförlere halkın gıcık olduğunu hatırlamıyorum. Bu ne iştir? Vatandaş ne demek istiyor? Bana kalırsa bu durum, bizim meslekteki bir kaç benzini bozuk herifin yüzünden meydana geliyor.

Hani bir söz vardır: "Mezarın hakkını mezara vermek lâzım." Evet, işin harbisini sollamayacak olursak, vatandaş biryerde haklıdır. Ben şahsen kendim de bunca yıllık şoför olarak, bizim mesleğe çamur sıçratan o benzini karışık züppelere çok içerliyorum..

O, direksiyona yarım porsiyon oturup, iş saatlerinde, yağmurlu günlerde, halka yan-yan kesinti atanlar... Yanında manitası ile taksiye binen olunca, ücreti zamalı tarifeden yazanlar.. Gece yarısı çayır çayır havallı korna çalanlar... Şişeyi devirdikten sonra icabında tayyare gibi kafayla direksiyona oturanlar.. Ve en kötüsü tabakhaneveye şey yetiştirilmiş gibi, köküne kadar gaza basanlar..

İşte bu keçiler, utanmadan, bütün arkadaşlarını lekeliyorlar..

Ama, inanıyorum ki, benim gibi kendini bilen binlerce şoför kardeşim de, bu saydığım tipteki kestaneleri lanetliyorlar..

Hepinize frenli günler dilerim kardeşlerim, hadin eyvallah!..

**MINİBÜS PLAK
180' LE SUNAR**

**ŞÜKRİYE ÇAMURLUK
sizler için okudu**

- 1- Şoför abi çıkartsana rotunu
- 2- Beni kader pompaladı

1976 MINİBÜSLER KRALİÇESİ

Şehrazat Bagajirahat'ın yolculara, şoförlere, muavinlere ve benzincilere armağanı:

- 1- Aşk ve ıstırap yükledim ben bagajıma
- 2- Kimler girip çıkmadı ki garajıma...

**Kâzım Şanzıman,
söylüyor:**

- 1- Neden makasların kırılmış arkadaş
- 2- Sana da yirmi kişi bindiren mi var

Evet kardeşlerim. Yedi kat musambaya sardığım bu muskayı her kim ki boynunda taşırsa, onun başına eza, cefa, kaza, belâ ve şapka gelmez! Sakı düşse kafasını delmez! Baş açılmaz, saçkıran olmaz! Televizyonu bilem bozulmaz!..

En önemlisi, otobos çarpışmasından, salimen kurtulur... Karga Sekmez'den uça, dipte kendini turp gibi bulur.

"İniyorum Şoför Emmi Bi Dakka!"
"Evet din kardeşlerim!.. Hediyesi 12,5 lira. Yok mu alan? Size diyorum, yok mu alan? Yok mu be alan? Gomisler mi açtı gözünüzü hı? Niye artık sökmüyor YALAN!..."

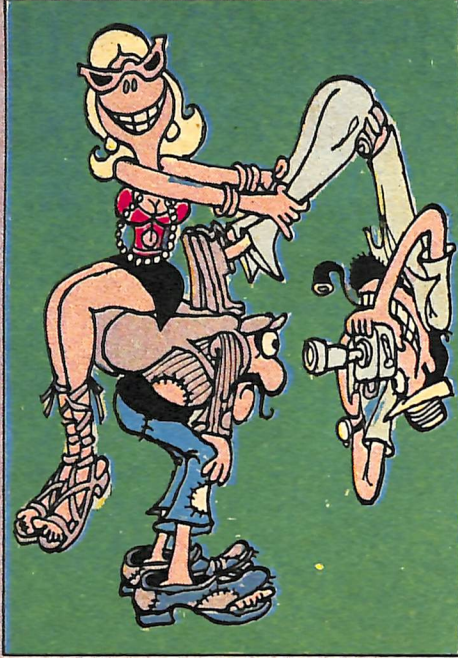

EKSTRA**Çarşaf****Sultanahmet ve civarı**

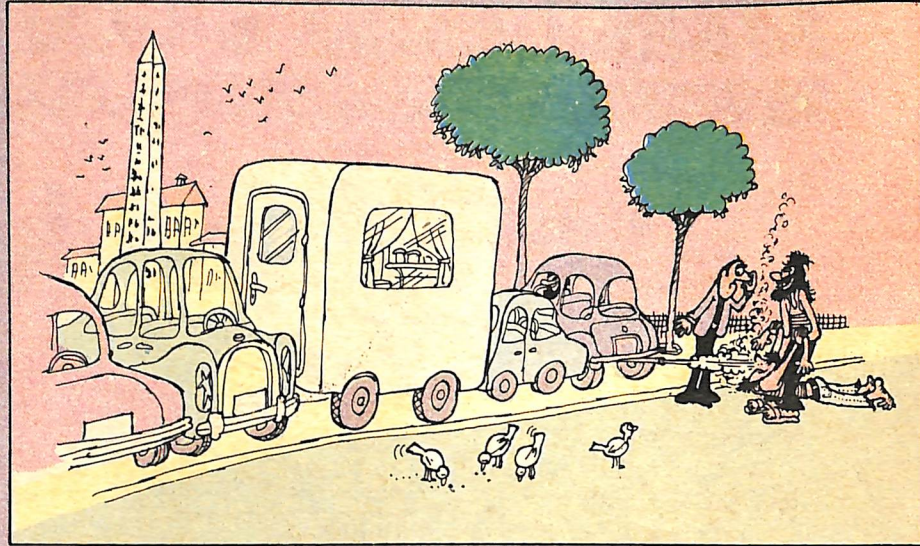
Birinci turist merkezidir. Tarih, Kostantın, Fatih, hamaset, rezalet, foto satışı, beyaz zehir, siyah havayar, kaçak viski, Topkapı sarayı, sultanların haşmeti, kebabçıların dumanı turistleri buraya çeker. "İhsaaaaan!.. Alamanlara önden, Fransızlara arkadan masa veeer. Ortak Pazar'ı kollaa..."

Araçlı turist

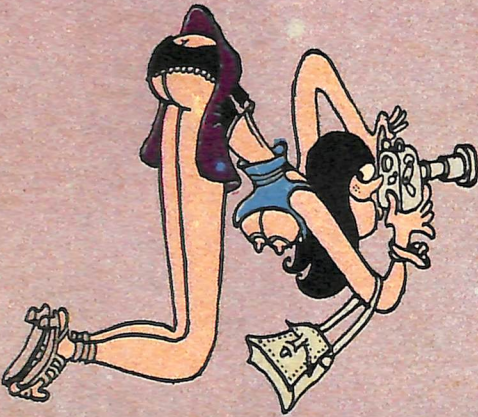
Amacı sahillerden, deniz diplerinden, yer altından falan fıstık vaziyetinde görünüp kıymetli eserleri yürüttüp, denizaltı gemisiyle dışarı kaçırmaktır. Arkeolog Prof. Henri Vatson namıyla dümenini yürütebilir.

Alaycı turist

Özellikle yurdumuzdaki gariban, dökülen yer ve adamların resmini çeken ve de Avrupa'da bunlarla yolunu bulan tiptir. Görüldüğü yerde derhal marizine kayılması ve makinesinin elinden alınması rica olunur.

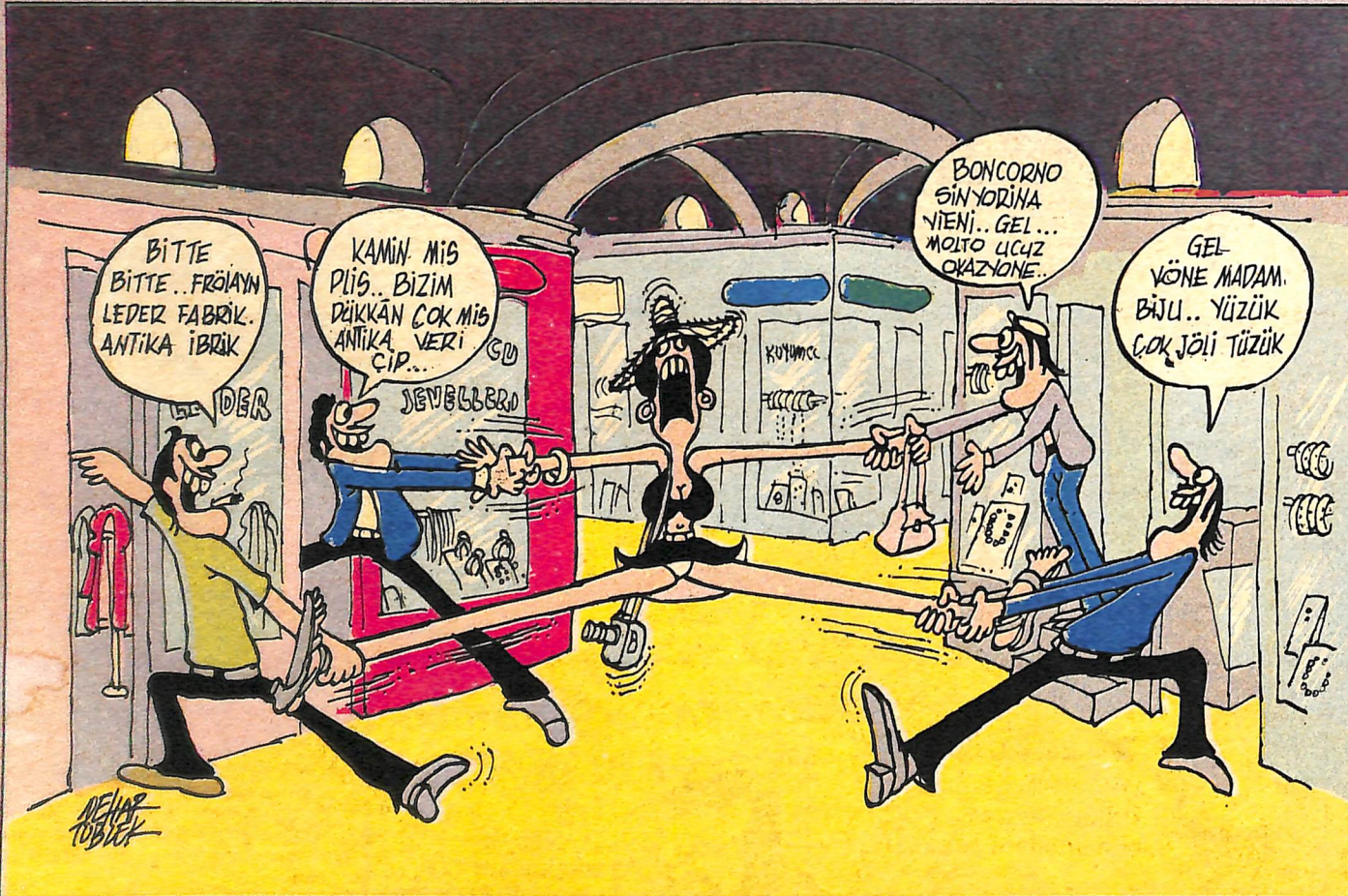
**Turizm mevsimi açıldı;
ortalığa Amerikan, İngiliz, Fransız, Arap,
Alman, İtalyan gibi tipler saçıldı...
(Ne alırsan liraya) ...**

Seksüel turist

Cinsel açlık ve heyecanlarımızı söndürmek, bizi de deliye döndürmek için gönderilmiş maksatlı ve dışı bir cinstir. Oturus, kalkış, duruş vaziyetleri ile Brigitte, Ursula, Sofia, Gina karışımıdır. Uf yapma, fena oluyoruz.. İhlil bedih abla..

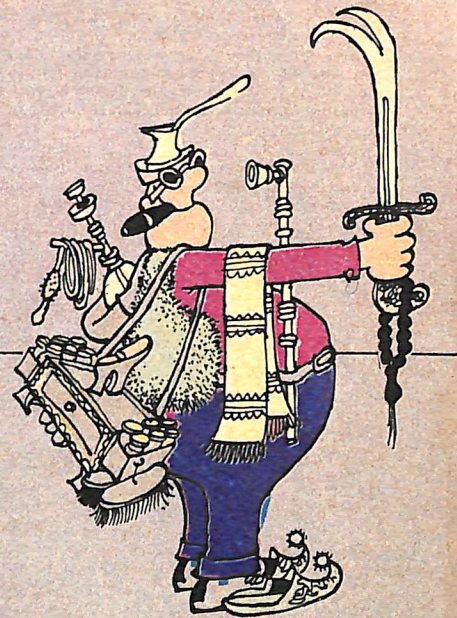
Turistleri cinslere ayıralım; ama fıstıkları kayıralım

Çizen: Nekar TÜBLEK Yazan: Süavi SÜALP

Kapalı Çarşı

Yağmurlu havalarda turistleri daha çok çeker. Altın, kaçak mal, ağızlık,

şişe, renkli resim, terlik, şam tatlısı ve cepçilik havası içinde sövüşlenme durumları turistleri mest eder. Bu arada ufaktan sürtünme, çıldıklama ve demenciklama durumlarıyla. millî oyunlarımızı görmek fırsatı bulurlar.

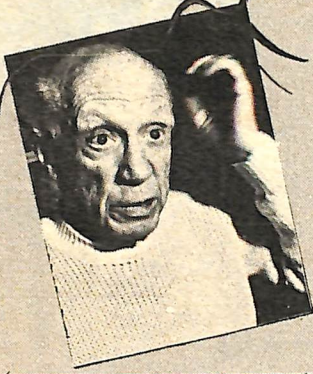

**Neler alırlar
(Ooooo, bak dinle)**

Leder, pösteği, Türkîş kafe fincan, tenkiye d' İstanb'ul, pösteği de merinos, portakal sandığı, Edirne'nin boyacısı, Vefa'nın bozacısı, Beykoz'un paçacısı, paket taşı, Arnavut kaldırımı, çökelek, fes, şiş, toprakaltındançıkan her şeyi ve Neyzen Ali Baba'nın kamaştan neyl, her türlü ıvır zıvır, kıvrı babam kıvrır..

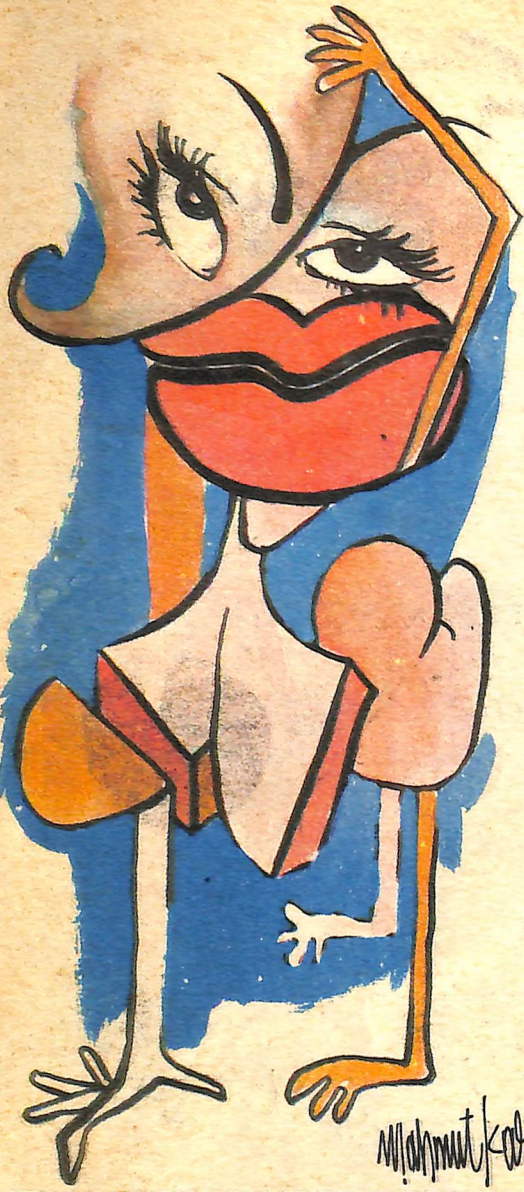
ANKARA' DA
YILIN SANAT
OLAYI

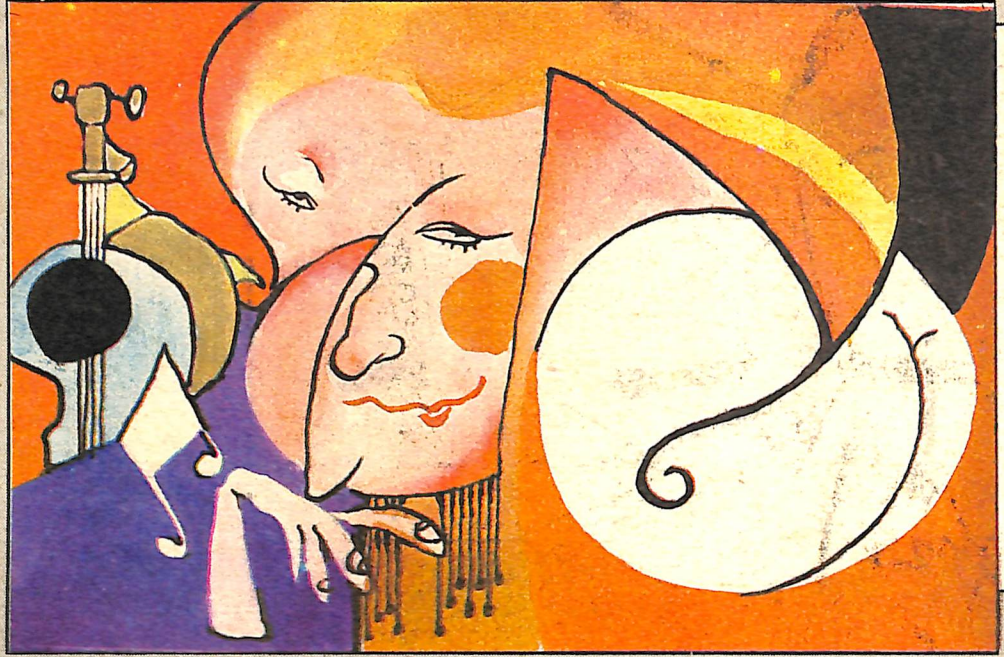
Picasso'nun tablolarında cıktı bir bod

TÜRKÂN ŞORAY

Haşin bir
soyutlama
ve çapraz
boyutlamanın
bu enfes
örneğinde
aftosdan
gelen akımlar
ve ön
takımlar
gevşemiş
gibi...
Dudaklar
yine ıslak,
dişler
şeffaf
kirinli..
Fakat
çıplaklık
özellikle
belirtilmemiş,
çünkü
rûçhan
hakkı
henüz
ödenmemiş...

Mahmut Kocatoprak

ZEKİ MÜR

Boğa güreşine
tutkusu olan P
"Nazik Matado
bu yapıtında y
karmaşasındak
modelin, ışığı a
almasına çok d
etmişti... Uste
yağlı kremle ya
beyaz yuvarlağ
önden tekerlek
geriden de yarr
şeftali havası v
azgın boğalarla
arasındaki şap
ilişkiyi vermişti

Generaller pazarında

korgeneral;
yumurta
tümgeneral...

Hikmet FERİDUN ES

Taze fasulye orgeneral; turfanda domates

E SKİ bir arkadaşım var: Emekli bir general. Ta, yüzbaşılığın-
dan tanırım. Savaşa bile girdik onun-
la... Delicesine cesur çocuktu...
Kunuri cehenneminde, o gece ya-
rısı, bir çalı dibinde: "Siz nasıl olsa
uyanıksınız. Ben şöyle 6 dakika kes-
tireyim!" demiş ve sahiden de tam 6

dakika, parmak tetikte, kuzular gibi
mışıl mışıl uyuyordu.

Bir kez de, Avcı Sait Salahaddin
Bey tarafından Afrika'da düzenlenen
bir aslan avında beraber bulunmuş-
tuk. Aslanla burun buruna geldiği
zaman, elindeki silah ateş almadı.
Ama sonra, kafildekileri cesaretine
hayran bırakan bir soğukkanlılıkla
bir ateş daha... Tamam!..

Kunuri'de kılı kıpırdamayan, as-
lan avında umursamayan bu zatı ge-
çen gün, bir de cumartesi pazarında
gördüm. Hay görmez olaydım!.. Siz
hiç pazar içinde emekli bir orgeneral-
le karşılaştınız mı?... Yürekları acısı!

Önce, ne
du. Boş bul
sordu hazret

— Kırk!

Dostum g

— Otuz b

Neylesin;

"Pazarlık et

Fasulyeci,

gümbür gü

— Dalga

Kırk papel b

— Efendi

diniz?.. Yani

— Ne san

setsiz fasulye

ki bu feraset

Dostum, a

döndü:

— Benim

kilosu yüz pa

ruş...

Fasulyeci

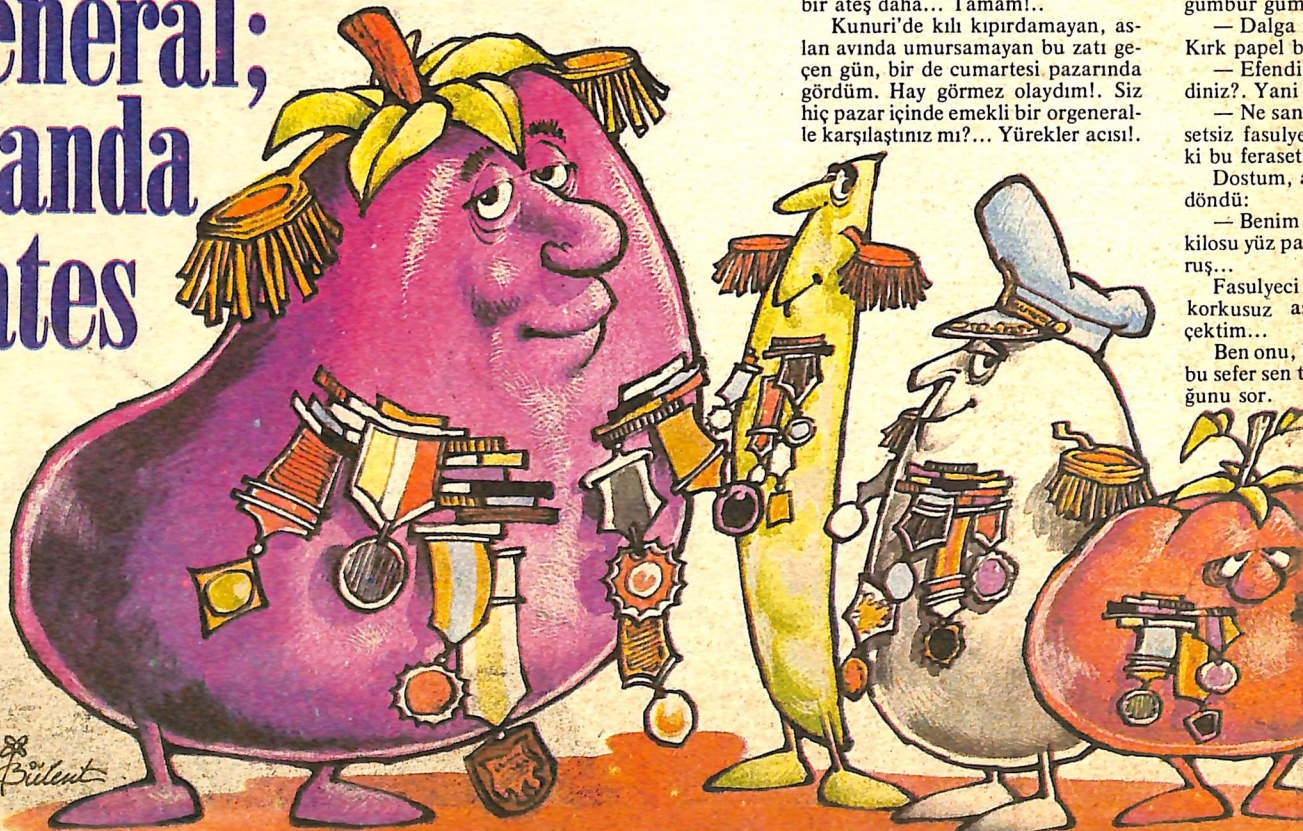
korkusuz a

çektim...

Ben onu,

bu sefer sen t

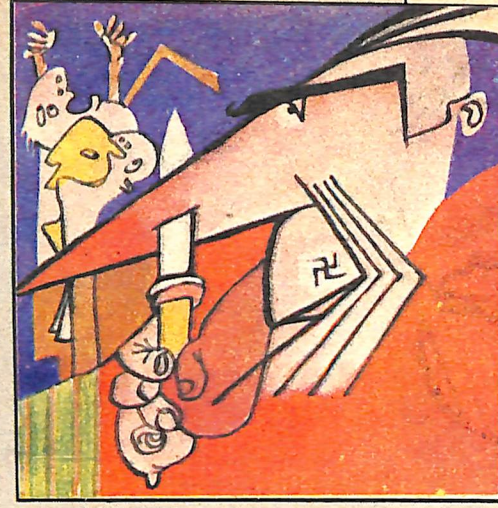
gunu sor.

, çalınan n, altısı rumdan

(Ankara-) Ünlü tırlak ressamlardan Picasso merhumun aylar önce çalınan tablolarından 6 tanesi, dün Keçiören'deki bir evin bodrumunda ele geçmiştir. Bir muhbir vatandaşın ihbarı ile harekete geçen ekipler dün saat 12.30'da tabloların yuvalandığı evi basmışlar ve resimlerin modellerinin bizden olduğunu görünce, çok sevinip hemen tabloları duvara asmışlardır. İşte, Picasso'dan 6 şaheser... (Görenin nefesini keser...)

ALPASLAN TÜRKES

Picasso, bu insanı titreten yapıtını Sütluçe Mezbahası'nda yapmıştı. Pembe'den, kan kırmızısı'na geçtiği ve gitgide vampirleştiği dönemindeki bu yapıta "Führer II" adını vermişti. Tabloda ekspresyonist ve mazohist bir görüntü varsa da, mamçakizm ve sadizm daha kuvvetlidir.

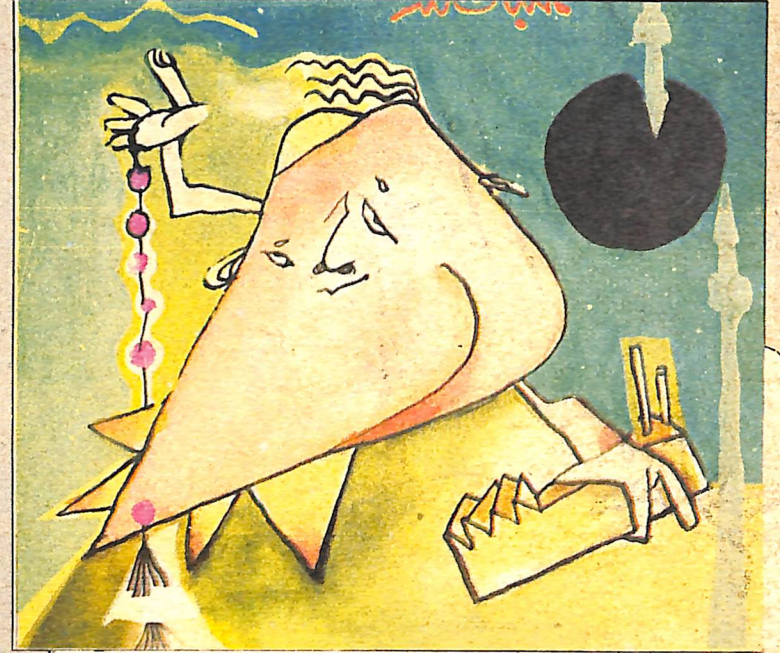
Yazan:
Kandemir
KONDUK

Çizen:
Mahmut
KARATOPRAK

BÜLENT ECEVİT

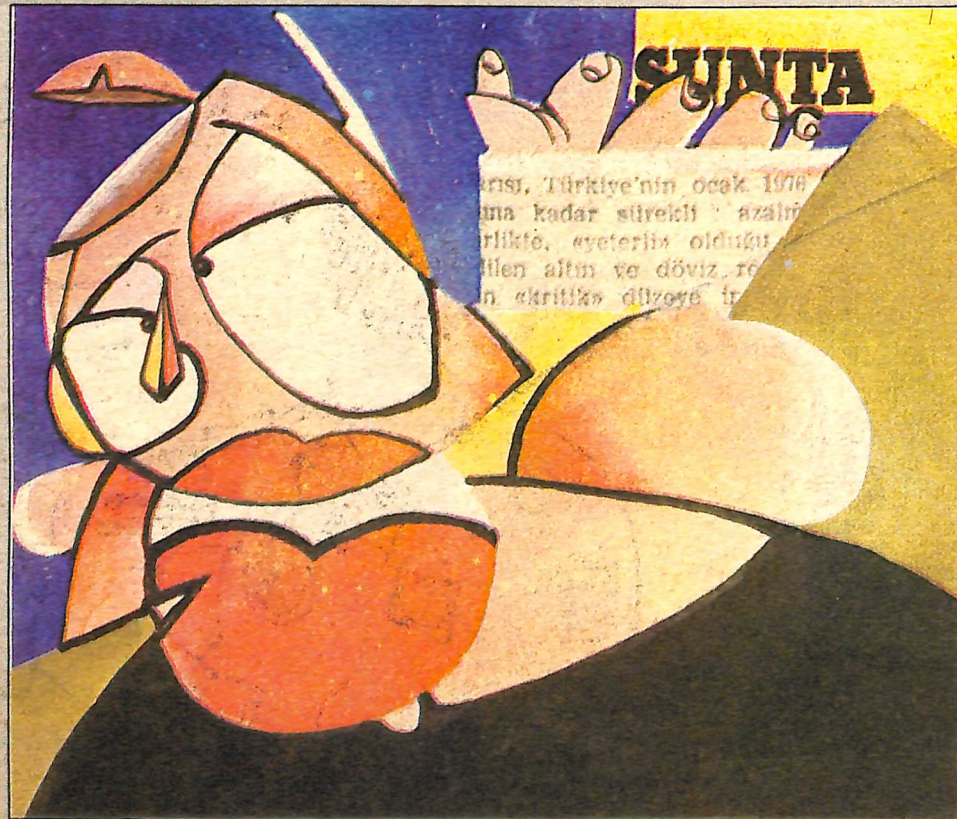
Picasso'nun, mavi döneminde yaptığı bu eserde fona ve renklerdeki tona bilhassa dikkatinizi çekeriz.

Ecevit mavisi çok hâkim: sarı da mubaşir. Ya, 6 oktam 1 tanesi?... Birilerinin bir yerine girmesi gerekirken böyle olmuş.... Arkadaki sarıya göre, henüz umutların birazı solmuş....

NECMETTİN ERBAKAN

Bu da ünlü dâhinin yeşil döneminin ürünü. Kübizmin öncüsü, tespih motifli ile verdiği mistik kavrama, fabrika ögesi ile gereken dinamizmi hamdolsun katıyor.... Bu tabloyu seyredenler sinirden göbek atıyor. (Modeli de, atıyor babam, atıyor!...)

SÜLEYMAN DEMİREL

Küçük resmin bu dev ustası, zaman zaman küplerle de çalışırdı... Bu kübik harikasında Picasso ne demek istediğini açıklamamış, sadece "Bu eserime 'Bir şeye benzemiyor' diyenler varsa, benziyordur. Zaten benzemiş olsa, benzememiş sayılmaz mı? O halde, muhalefet ne istiyor? TEŞKÜRDERİM..." diyerek uzaklaşmıştır.

Sana ne be adam domatesten?... Domatesçi:

— Yirmil deyince gözleri parladı:

— İki kilo alsak 40 kuruş eder....

Dolmasını yaparız, diyordu....

Hemen tekrar koluna asıldım.

Çünkü domatesçinin de gözü dön-

müştü.

O sırada bir köylü, bir sepet yumurta ile yanıma yaklaştı. Tanesini 185 kuruştan satıyordu. Güya köy yumurtası imiş. Aslanlar karşısında asabı bozulmayan kahraman dostum artık zangır zangır titremeye başlamıştı:

— Teğmenliğim zamanında 20 yumurtayı 25 kuruşa alırdım. 1936'da evlenip ilk evimizi Tire'de açtığım zaman, maaşım 61 lira idi. Gül gibi geçinirdik.

Pazarda kalabalık etrafımıza toplanıyordu. Onu zorla bir kasap dükkanına attım. Bu sefer sen kalk, bonfilenin kaçta olduğunu sor. "70 lira" cevabını alınca resmen kaçırıldı sevgili dostum tüm keçilerini:

— Teğmenliğim zamanında 35 kuruştur. En güzel et. 35 kuruşuuşş.... Aklını başına toplaması için yalvardım. Hiç bir şey alamamıştık...

Dostum:

— Korkuyorum. Beni buradan kurtar kardeşim, diye elime sarıldı.

O beni Kunuri cehenneminden kurtarmıştı. Ben, onu Beşiktaş pazarından kurtardım. Ellerimizdeki bom boş filelerle! Bereket tavuğun, pastırmanın, kabağın ve turfanda patlıcanın fiyatını sormaya cesaret edememişti.

Kolumdan çekerken mırıldanıyordu içli içli:

— Ben değil. Fasulye orgeneral olmuş. Domates korgeneral. Yumurtta tüm. Kuzu eti tuggeneral. Biz çahşmışız, rütbeyi onlar almış...

ŞİLE BEZİNİN MODA OLMASINA FENA BOZULAN
NECDET FIGÜR DE LA DERYER, HANIMLARA SESLENİYOR:

'NO' ŞİLE BEZİ İLLE DE KAPUT BEZİ

Şile bezinin ani bir yıldırım savaşı açan modası, tabii sodacı Necdet Figür Fat de la Deryer'i çileden çıkarmış ve onu aşağıdaki açıklamayı yapmaya zorlamıştır:

- Bilhassa çok rujenuar, turfanda hiyar ve lete de lafam ilân edilecek bir moda harikasını ilân ediyorum... Lütfen elinizi çeker misiniz?.. Evet, bu yaz no Şile bezi; ille de kaput bezi... Bütün yaz boyunca, artık kaput bezi kadın vücutlarını saracak ve bilhassa kireç kaymağı ile beyaz tonlar içinde her kadın birer adım daha öne çıkacaktır.. Kaput bezinden yapılmış le ponj, aksesuar, rujenuar, fileminyon, kotiyon ve kimyon dö piyesler açık, cesur ve yandan yırtıktır. Oh Cafer; lütfen bezi getir canım.. Yırtsin mı size de iki arşın Pakize Hanım?

Roman rejimi

Romanın, zayıflamakla ne ilgisi var" diyeceksiniz. Ama demeyin demeyin de biz işimize bakalım cicim... Çok acıklı, cacıklı, içi hastalık, inilti, inkisar, mezar, verem, krem, vazelin, üvey baba bayat ekmek, sefalet dolu bir kaç roman okuyun.. Bu üzüntü ile on saatte yüz elli sayfa okumuşsanız, roman sizi bayağı sarmış demektir. Bana kalırsa zayıflamak, arzuya kalmış bir emektir.

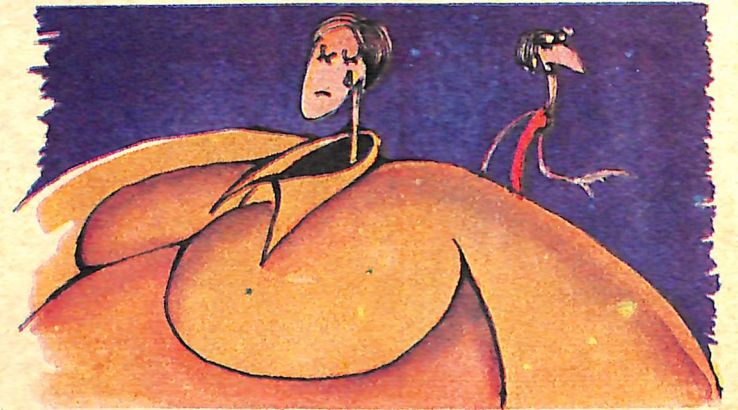
El değmeden fennî şekilde zayıflatalım canım

Dr. Siklops'un harika üç reçetesi (Kâğıdını çıkarmadan yalamayınız)

Soğan ekme rejimi

(Sarışınlara üç sefer)

Katiyen başka bir şey yemeyip, bir baş soğan ile yarım dilim ekmeği inat, kapris ve şuh bir şekilde her öğün yiyiniz. "Aman ne kadar da acıymış" da demeyiniz.. Üç ay sonra ağzınız leş gibi soğan kokacak ve kocanız sizi boşayacaktır... Bu arada, bakın, üzüntünüzden on kilo verdiniz... Hayret, ne kadar da inceldiniz şekerim. Canım benim..

Kıskançlık rejimi

Bu rejimi pek tavsiye etmem. İsrar etmeyin, ben Rezzanlara gitemem.. Çünkü kıskançlık denen mengene ile sıkıştırılan bir tahta, pardon kalp, ruha sıkıntı, miğdeye kasılma, vererek önce iştahı, sonra suları keser. Kıskanan bir kadın o kadar çabuk zayıflar ki, elli beş bedenden otuz sekiz bedene inip kocasının cüzdanına büyük gelir sağlar. Ama en büyük kusuru, durup dururken ağlar...
ÖNEMLİ NOT: Kumrallara gergedan kulağı ve kurt tozu iyi gelmez, onun yerine kişniş şekeri kullanmaları tavsiye edilir.

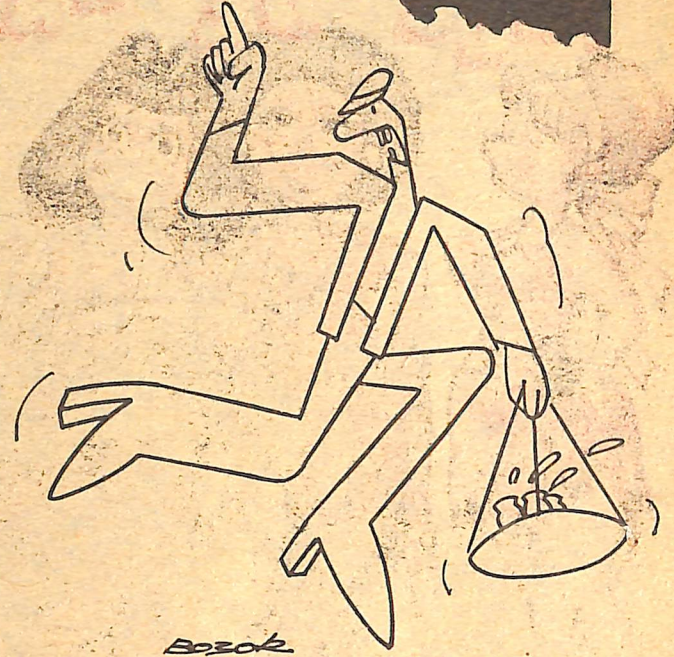

Türk fakiri

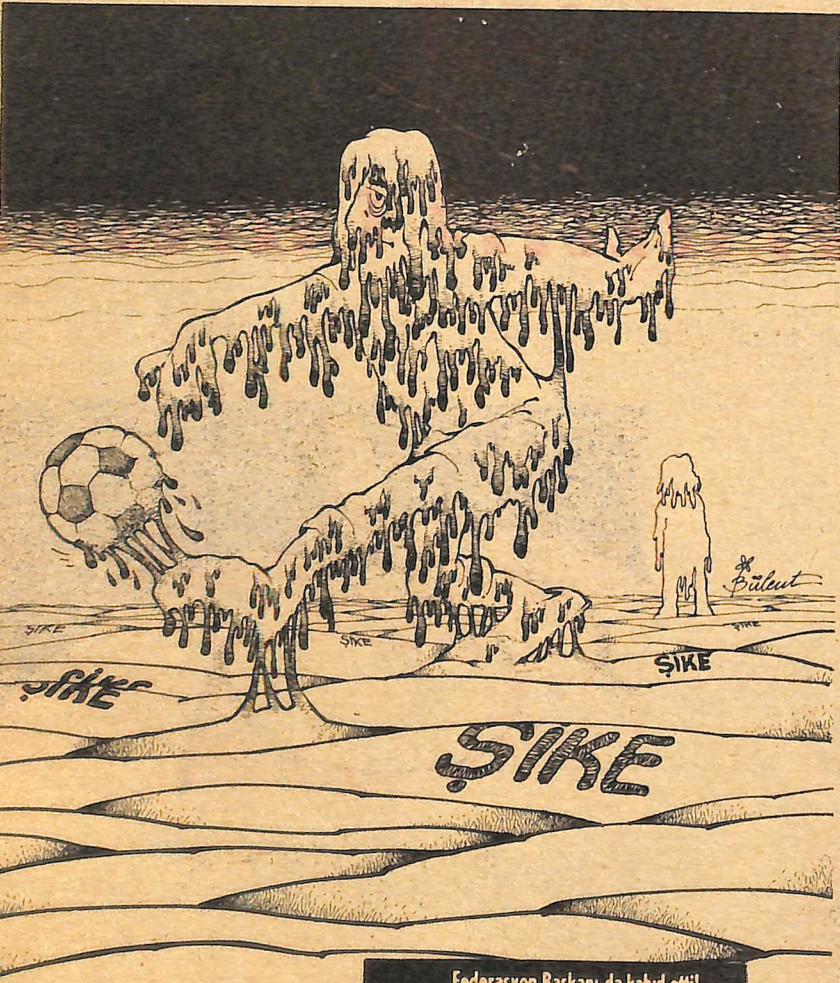

Yurt dışına kahve kaçırılıyor

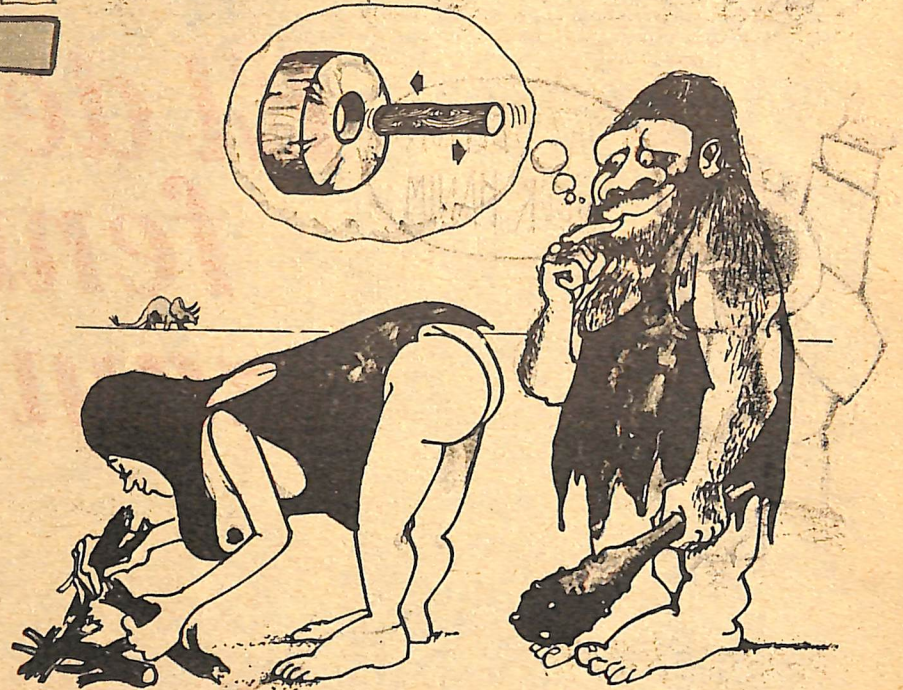
• Gümrük ve Tekel Bakanlığı, kahve dışarıya
göçürülmesi için izin vermiyor.

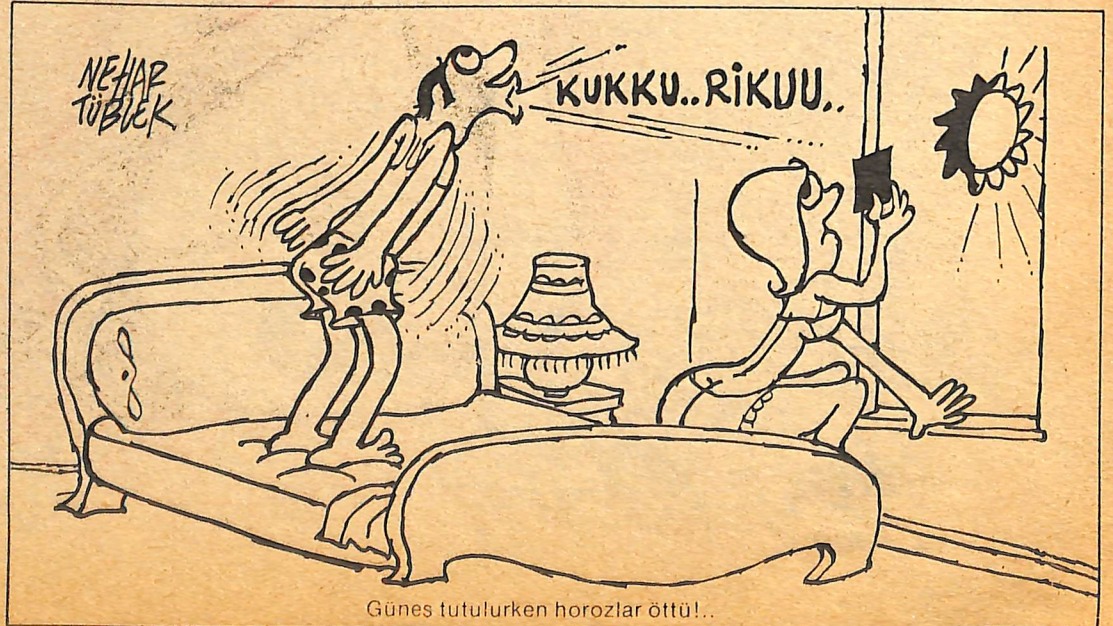
-Suriye'ye orta şekerli, Irak'a sadeee!

Federasyon Başkanı da kabul etti!
**POLAT, "Şike vardır
ama söylenmez"
çok**

İCATLAR ANSİKLOPEDİSİ'NDEN: Dingilin doğuşu

Güneş tutulurken horozlar öttü!..

tipler CETİN ALTAN

NE tatlı, ne iyi bir arkadaş. Uzunca boyu, yeşil gözleri ve yandan ayırıp arkaya taradığı sarı saçlarıyla, her zaman iyi giyinirdi. Beli kemerli, yakası kalkık, beyazımsı bir trençkotu vardı. Hem Anadolu Ajansı'nda, hem Ulus'ta çalışır, çeviriler, röportajlar yapardı.

Kökü bir ailenin, özenli çocuğuydu. Herkes üçüncü sınıf meyhanelerde ucuz şarap içerken; o, öğle yemeklerini Karpiç'te yer, basın ataşeleriyle, yabancı gazetecilerle ahbaplık ederdi.

Karşılaştığı hödürlük ve ahmaklıklarla eğlenir, her türlü zekâsızlığa kıvrak bir hazırcavaplılıkla kılıf çekerdi.

Bir gün, yakışıklı, ama bir hayli küt kafa bir arkadaş için:

- İkinci Dünya Savaşı'ndan önceki apartmanlara benziyor, demişti.

Ne demek istediğini anlamadığımızı görünce de, bir açıklama yapmıştı:

- Savaştan önceki apartmanların görüntüsü sağlam ve fiyakalıydı, ama çatı katları hep boş dururdu.

Gazetede, kendi halindeki eski usul, azıcık hırtımsı kişilere boyuna takılırdı.

Müşahhah bir Hakkı Hoca vardı. İspartalıydı. Şivesini değıstirememişti. Hem CHP modernizmi, hem hocalık, hem taşra şivesi zavalliyi o dönemde çok rastlanan garip bir kokteyle çevirmişti. Kur'an'dan bir âyet okur, bazen Yunus Emre oratoryosunun müzik edebiyatındaki yerini saptamaya çalışırdı. Hem sapına kadar CHP'li, hem ilericiye açık, hem de oturduğu zaman bir ayağını altına almadan rahat edemeyen bir adamdı. Boş zamanlarında tespih çeker, çay içer ve tavla oynardı.

Bizim trençkotlu gazeteci, en çok ona satışırdı. O tarihte müşahhahlar çift olarak çalışırlardı. Biri mürettephaneden gelen kolon provalarını yüksek sesle okur, öteki de müsveddeden okunanları izlerdi. Bir atlama olmuşsa okuyanı uyarırdı. Bizim arkadaş, Hakkı Hoca'nın eski İngiltere Kralı VIII. Edward'ın anılarını provalarından okurken, Rumen rakamlarıyla yazılmış olan "VIII" "Vavi, i, i" diye eski Türkçe ve hançeresini iyice yırtarak okuduğunu iddia ederdi.

Hoca, özellikle bu iddiaya çok kızar:

- Poh yemişsin sen, derdi.

AJANS, gazete, çeviriler, röportajlar, Karpiç'te yemek, iyi bir çevre ve biraz içki.. Herkes gıptaıyla bakardı ona.

ESKİ BİR DOST

Ayrıca İnönü'nün de uzaktan akrabasıydı. Kolayca girip çıkardı köşke. Ama bu konuda kimseye pek bir şey söylemezdi.

Önceleri, bir parça içerdi. İki duble votka, yahut rakı, yahut bir şişe şarap. Ve saatine bakıp çalışacağı yere giderdi.

Yavaş yavaş, iki duble votka dört olmaya başladı.

Çalışacağı yere de yarım saat, bir saat geç gidiyordu.

Sonra dört duble votka, altı oldu. Sonra sekiz. Sonra on...

Çalışacağı yere ise bazen iki saat geç gidiyordu, bazen hiç gitmiyordu.

Ama sabahları ayıktı.

Sabahları özellikle gazeteye mutlaka uğradı. Hakkı Hoca'yı bulur, karşısında "Vavi, i, i" diye taklidini yapardı.

Hoca da:

- Poh yemişsin sen, derdi.

Derken sabahları da iki tek atıp öyle gelmeye başladı gazeteye. Ve derken iki tek, dörde, dört de altıya çıktı..

Gazete yöneticileri onu bulmaları gerektiği zaman, meyhaneye adam gönderiyorlardı. Kırmızı gözlerle sallanarak geliyor, hazır ol durup asker selâmı veriyor:

- Emret komutanım, diyor.

Ve yine Hakkı Hoca'ya uğrurdu.

- Hoca, iki buçuk liran varsa versene, diyor.

Hoca da veriyordu. Sonra yine meyhaneye dönüyor, verilen işi yapmadan önce bir tane daha içmek istiyordu.

Bir tane, iki tane, iki tane üç tane oluyordu.

Meyhanelerdeki veresiye hesabı kabarıyordu. Garsonlar, bu eski cömert müşteriden,

- Kusura bakma vallahi patron kızıyor, diye peşin para istemiye başlamışlardı.

O ise alınıyordu bundan:

- Hoşt ulan hadi, sonra veriliriz gibilerden, şakalarla durumu idare etmek istiyordu. Ama olmuyordu. İstedığı votka yahut rakı gelmiyordu.

Ve o kan çanağı gözleriyle yüzü asılmış, küskün, garsonlara selâm vermeden dışarı çıkıyor, ilk rastladığı tanıdığa:

- Beş liran varsa versene, diyor.

Beş lırayı alınca geri dönüyor, garsonu çağırıp öfkeyle beşliği atarak:

- Al işte parayı, getir rakıyı, diyor.

Gittide tanıdık tanımadık, garson, komi, barmen kimi bulursa:

- Bana bir içki ısmarlasana, demiye başlamıştı.

Ajanstan ayrılmıştı. Gazetede ise kırk-yılda bir görünüyordu. Yine her gün kravatını takıyordu. Ama artık üstü başı eskisi kadar düzgün değildi. Ve içiyor, içiyor, içiyordu.

HERKES hakkında bir fıkra anlatıyordu.

Ortası delik yüz paralar çıkmıştı. O, önüne gelenen yüz para istiyor, bunları beline sarıldığı bir ipe takıyordu. İpin üstü sucuk gibi dizilmiş yüz paralarla doluydu.

Bir akşam, belindeki bu servetle başkentin en şık pavyonuna gitmiş ve bir votka söylemişti. Votkayı efendi efendi içmiş, bir tane daha söylemişti. Garsonlar arada hesaba istemişlerdi. O da ayağa kalkarak belindeki ipe çıkarmış ve on beş lira kadar tutan hesabı yüz paralarla ödemesi

kalkmıştı:

- Yüz para, beş, yedi buçuk, on diyerek..

Garsonlarla bütün müşteriler tabağı dolduran yüz paralara bakıyorlardı. O saymıya devam ediyordu:

- İki yüz yedi buçuk, iki yüz on, iki yüz on iki buçuk..

İki yüz yirmi beşe gelince:

- Dur bakalım bacanak bir yüzlük fazla gitti, bir daha baştan sayacağım, demişti.

Herkes gülüyordu. Garsonlar da gülüyordu.

Kulübün sahibi skandali önlemek için:

- Sonra verirsın haydi, demiş, yüzlükleri iade etmişti.

Bu usulle meyhanelerde bedava içmeye başlamıştı. Kim hesap isterse ayağa kalkıp ipini çıkarıyor, borcunu yüz paralarla ödemeye kalkıyordu. Millet gülmeye başlıyor, patron da:

- Sonra verirsın al paralarını git, diyor.

Bir ara da lokanta sahiplerine kâğıt Türk bayrakları satmaya kalkmıştı. Elinde iki düzine bayrak Karpiç'e geliyor:

- Bayrakları alacaksınız, almazsan Türk bayrağına hakaret olur ver bakalım papelleri, diyor.

Bayraklar genellikle alınıyor karşılığı da votkayla ödeniyordu.

Aslında kimseye pek batmıyordu bu çocuğu ve şirin davranışlar. Bütün çevre onu hem tanıyor, hem seviyor, hem de bütün bu tepkinin aşırı bir duyarlılıktan geldiğini seziyordu.

BAZEN yine tertemiz giysilerle ve içsiz çıkardı ortallığa:

- İçkiyi bıraktım, derdi.

Zeki şeyler yazardı gazeteye. Dostları sevinirler, birbirlerine:

- Aşkolsun doğrusu, şıp diye kesti içkiyi, eski haline geldi diye müjde verilerdi.

En geç bir ay sonra bir meyhanede körkütük bulurlardı yeniden.

- Bacanak, bir beş lira versene, diyen sesiyle..

Topluma karşı, dangalaklığa, kabalığa, hırtlığa karşı duyduğu bu yenilmez öfkenin kendisinde yarattığı bu alkol patlaması, yeni iktidar tarafından pek anlaşılamamıştı.

Menderes'in bakanları onun ne tavırlarına, ne hicivli yazılarına hoşgörüyle bakmıyorlardı. Bir taşra katilininin gaddarlığıyla gittiler üstüne. Fıkralarından mahkemelere verdiler. Cezaevlerine attılar.

Ziyaretine gittiğim bir gün, kalender ve yığıt bir gülücükle:

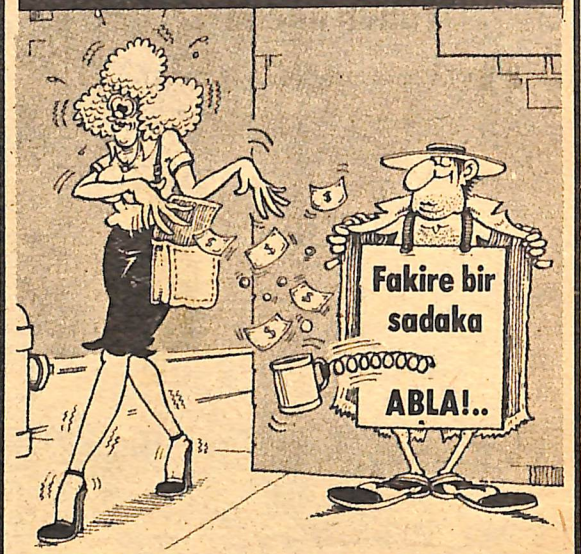
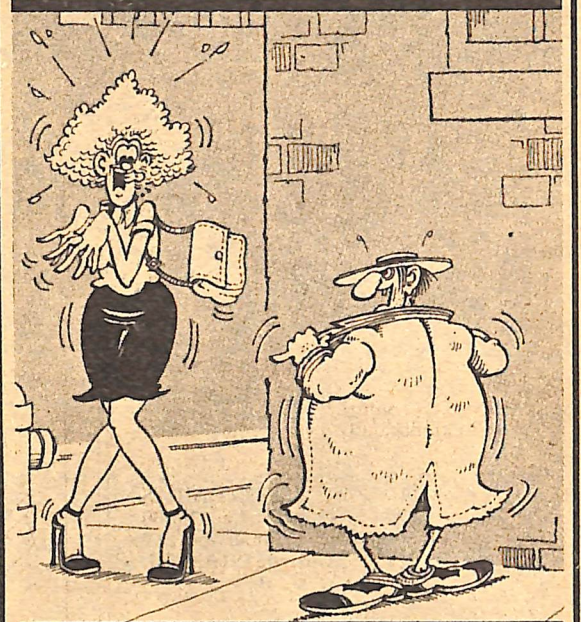
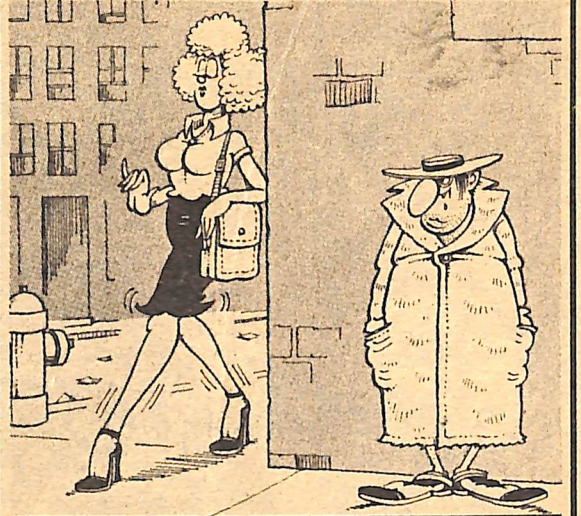
- Bunlar da, beni amma ciddiye aldılar, demişti.

İnsanlığı ve büyüklüğü "Ciddi" likte aramıyacak kadar sanatçı dokusu olan bir yazardı.

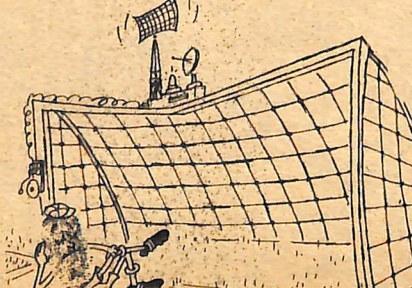
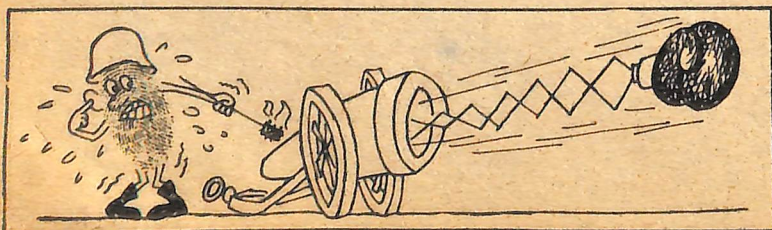
Eski ve yakın bir dostumdum. Beni Karpiç'e ilk o götürmüştü. Evlendiğim gecenin başbaşa yemeğinde, tek misafirim de oydu.

Yıllar var gördüğüm yok kendisini. Çok şey olabildi, kendisi gibi olmayı yeğ tuttu. Pişman olduğunu da sanmıyorum. "Çok şey olmayı" değmez bulanlardandı.

Güneşli bir Mayıs gününde ve de köşebaşında...

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK...

Gönderdiğiniz okul
anılarından...

Çetin Altan'ın seçtikleri

Mümkünatı yok

LİSE ikinci sınıftaydım. Daha yılın başında herkes cebirden dökülmeye başlamıştı. En yüksek notlar ya üç, ya dört idi. Ben ise daha ilk yazılıda sadece yarım almıştım.

Bir kaç hafta sonra cebir hocası tahtaya bir şeyler yazdı, sınıfa da:

- Bunu kim yapacak, diye sordu.

Gönüllü olarak hiç bir kahraman kalkmadı. Hoca iyice öfkelenmişti. Ve altmış kişilik sınıfta bula bula beni bularak:

- Hey, sen gel buraya, dedi.

Ben tahtaya yürüdüm, tebeşiri aldım elime. Hoca:

- Yapamazsan yazılıda aldığın nottan bir numara kıracağım, diyordu.

Hocaya:

- Ben belki bu işlemi yapamam, ama siz de o işlemi yapamazsınız, dedim.

Cebirci gözlüklerinin üstünden bakarak:

- Niye, diye sordu.

- Çünkü hocam, ben yarım aldım yazılıdan.

Cüneyt KIRBAŞ
İstasyon Cad. No.30
Yaman Apt. D.7
Göztepe İSTANBUL

Yönün önemi

ORTA okulu bitirdikten sonra, devlet liselerine mi, meslek okullarına mı, yoksa özel bir okula mı gideceğime bir türlü karar verememiştim.

O günlerde İstanbul'a gelen dedem, bir gün bizim eve uğradı. Ben kendimi bildim bileli hep dedem gibi namuslu, çalışkan, bilgi'li, anlayışlı olmak istemişimdir. Onun için ona büyük güvenim vardı.

Konuyu kendisine açtım. O da İmam Hatip Okulu'na girmemi önerdi. Doğrusu bunu hiç düşünmemiştim. Önce kabul etmek istemedim. Ama dedem bu okulun erdemliğini öylesine ballandıra ballandıra anlattı ki, sonunda girmeye karar verdim.

Okula başladığımdan bir buçuk ay kadar sonra din hocamız bizi dere kıyısına aptes almıya götüreceğini söyledi.

Ertesi gün hep birlikte dere kıyısına indik. Hocamız nasıl aptes alınacağını bir kere daha tekrarladı.

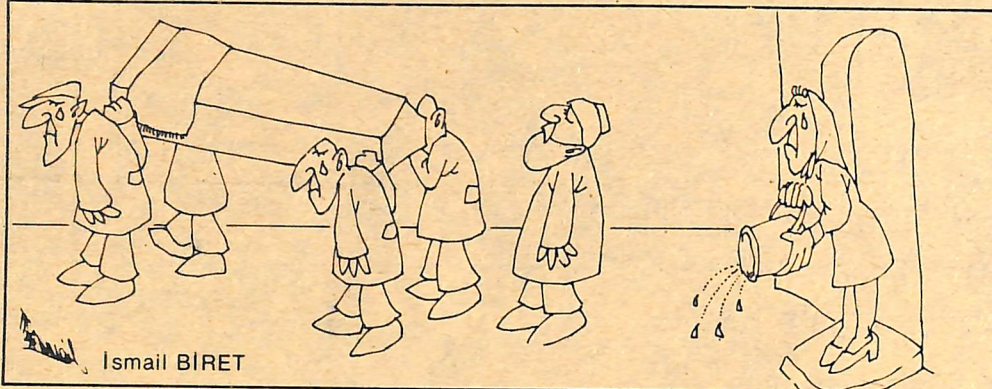
Biz ceketlerimizi, ayakkabılarımızı çıkardık ve hepimiz eşyamızı bir yana koyduk. Aptes almıya başladığımız sırada, çok şişman olduğu için "Kavanoz" adını taktığımız Rızkullah, Hocaya:

- Hocam aptes alırken ne tarafa döneyim, diye sordu.

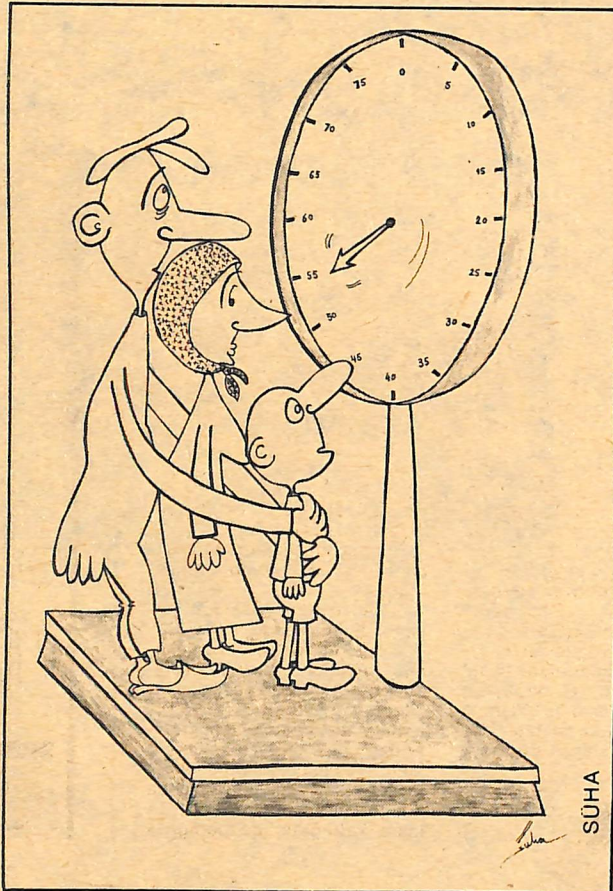
Hoca biraz şaşırdı, düşündü ve:

- Ceketiale pabuçlarının bulunduğu tarafa dön, dedi, yoksa yürütürler...

Sedat SAYLIK
Hacılar Cad. Öksüzler Sok. No. 46/3
Fatih/İSTANBUL

İsmail BİRET

SUHA

MAŞALLAH

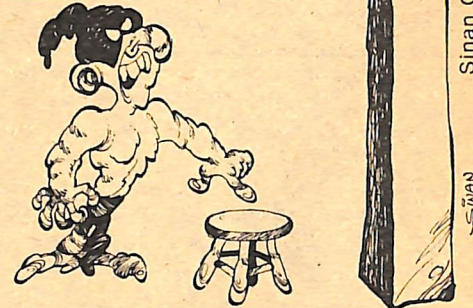
KARA Afrika'nın göbeğinde küçük bir köy okuluna atanan genç ve cici öğretmen, ilk gün zenci çocukları okulun kapısında karşılamaya çıktı. Birer ikişer geliyorlardı. Çocuklardan birinin kucagında minicik bir bebek vardı.

Genç öğretmen:

- Ne şeker şey, dedi. Kardeşin mi?

Çocuk başını kaldırdı:

- Hayır efendim: Kahvaltım!

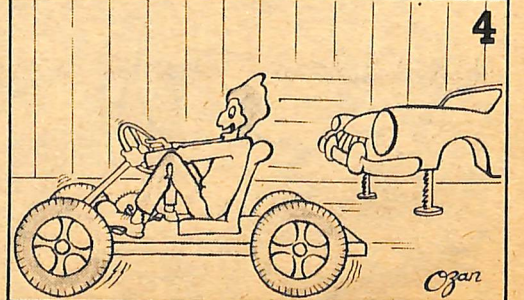
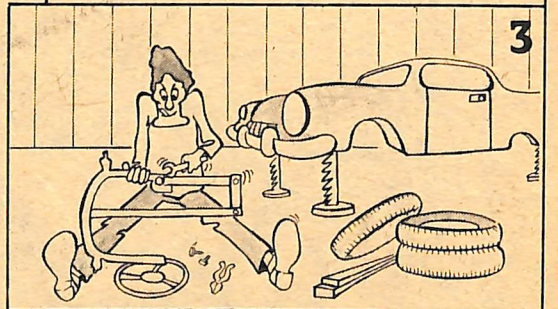
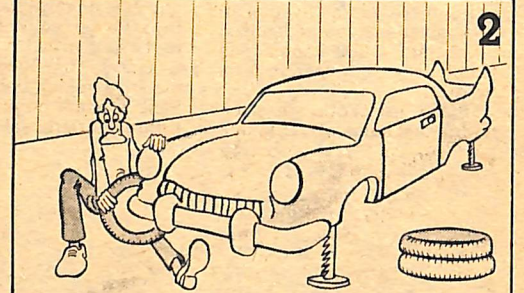
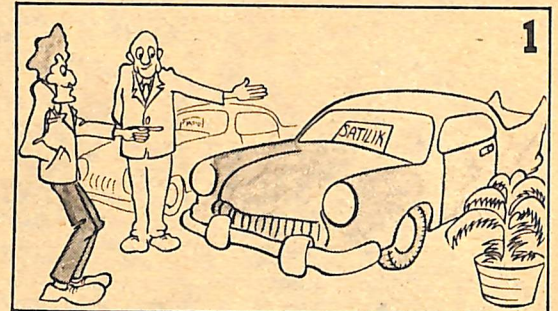

-HEMEN AŞAĞIYA İNMEZSEN
ÇOK FENA YAPARIM

Sinan GÜRDAGCIK

TEDBİR

YAŞLI bir kız her gece yataarken karyolasının altına bakar, birisi var mı, yok mu diye kontrol ederdi. Birkaç yıl sonra şansını artırmak için ikinci bir karyola satın aldı:

Ozan ALPERDEN

Ender Özcan
Hocaüveyz Mah. Karamuk Sok. 4/6 Fatih-İstanbul

EMMA

TV'de EMMA adında şirin bir çöpçatan kız var.. Sahi, hep böyle iyi kalpli mi olur çöpçatanlar?... İçlerinde yardım etmek, ara bulmak dümeniyle yaklaştıklarını, doğduğuna pişman edenler yok mudur?... Yoksa böyleleri çok mudur?... Şimdi bu durumu göz-önüne yayalım.. Herkese inanmayalım!

Yazan: Kâdemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

BİR AİLE OCAĞINI SÖNDÜRMEK İÇİN İKİ TARAFTAN ÜFLENEN VE DAVA DOSYALARI BİLMEM KAÇ TARİHİNDE ÖNÜME GELEN SİZLERE **SON DEFA** SESLENİYORUM...

KADININ AVUKATI BEKÂR MI ACABA?

İYİ DÜŞÜNÜN... İKİNİZ DE HÂLÂ AYRILMAK İSTİYOR MUSUNUZ? SON PİŞMANLIK PARA ETMEZ... HER OTOBÜS BOLU'YA GİTMEZ... HÂKİM BİZE SÖYLEMEDİ DEMEYİN... KÂTİ - BAANIM, TIRNAKLARINIZI YEMEYİN...

3!!

EVET HÂKEM BEY, BEN ŞAHSEN HAYATIMI KARARTAN BU MUŞMULADAN AYRILMAK İSTİYORUM... GENCİM, GÜZELİM, ARDIZ GİBİ KARIYIM. MİLYONLARI ONUN OLSUN... HA-HAAAYT... **BENDE BU SES VARKEN...**

HİH!! SESİNE GÜVENİYOR... BAŞKA NESİNE GÜVENİYOR? ONA RAHAT BATTI... BENİ BİR İB-RİK GİBİ HELÂYA ATTI... BENİ İSTEMEYENİ BEN DE İSTEMEM, **HÜNGÜR, HÜNGÜR...** AĞLATIRSA MEVLÂM, YİNE GÜLDÜRÜR... **YAŞASIN ADALET!!**

KEEES!! TARAFLAR ARASINDA BİRLİK, DİRLİK, DÜZEN, AHENK, YATAK, DENK, YAYGI, SAYGI, SEVGİ, ŞEVKİ, ŞEFKAT, İTAAT, SADAKAT, SAKATAT. VE BİLHASSA HİÇ BİŞİ KALMADIĞINA KANAAT GETİRİLDİĞİ İÇİN... **SU ANDA SİZLERİ BOŞAMIŞ BULUNUYORUM!!** HÂ GÜLE GÜLE...

HÜSNİYE ALLAHTAN BUL, EMMA KARIŞINA UYUP BENİ PERİŞAN ETTİN!!

BOŞANDIM EMMA!! ARTIK ÖZGÜRÜM, HADI ŞİMDİ O DEDİĞİN HERİFE GİDELİM!!

GİDİCEZ HÜSNİYECİĞİM, ÖNCE BERBERE GİDELİM DE...

BABA, TOPLA KENDİNİ, SANA KARI MI YOK...

iki saat sonra ...

BU ELBİSELER VE MAK-
YAJ SANA ÇOK YAKIŞTI.
SUAT BEY BAYILACAK ...

HELE BİR DE SESİMİ DİN-
LEYİNCE... AY **EMMA**, ÇOK
İYİ KALPLI BİR ÇÖPÇATAN
SIN VALLAYI ...

TAMAM ŞEF, FISTIĞI KOCASINDAN
BOŞATTIM, ŞU ANDA DIŞARDA
ARTİST OLUCAM, ŞARKICI OLU-
CAM DIYE UÇUYOR ENAYI ...

YAŞA KIZ .. **BEŞ BİNİ** HAK ETTİN ..
ÇAĞIR YAVRUYU BAKALIM, Bİ-
RER **SİGARA** YAKALIM ..
(Sigara lütfen dikkat ..)

İŞTE HÜSNİYECİĞİM, 19 GAZİ-
NONUN SAHİBİ SUAT BEY'LE
TANIŞTIN. BENDEN BÜ KADAR...
ARTIK **ŞÖHRET** OLMAK SE-
NİN ELİNDE, ŞEKERİM ...

TABİİ HÜSNIYE
HANIM EMRE-
DERLERSE BİLİ-
KİS ...

AAA, GAYETLE TABİİ ... FAKAT
BU SİGARA **MELBURUN** DEĞİL
Mİ, NİYE TADI Bİ TUHAF ?..

BOŞVER SİGARAYI FALAN ŞEKERİM,
SEN ÖNCE ŞU **MUKAVELEYİ** İMZALA...

AH SESİMİ BİLE DİNLEME-
DİNİZ HALBUKİ... İŞTE İM-
ZALADIM... AY!.. **BASIM**
ÇOK DÖNÜYOR...

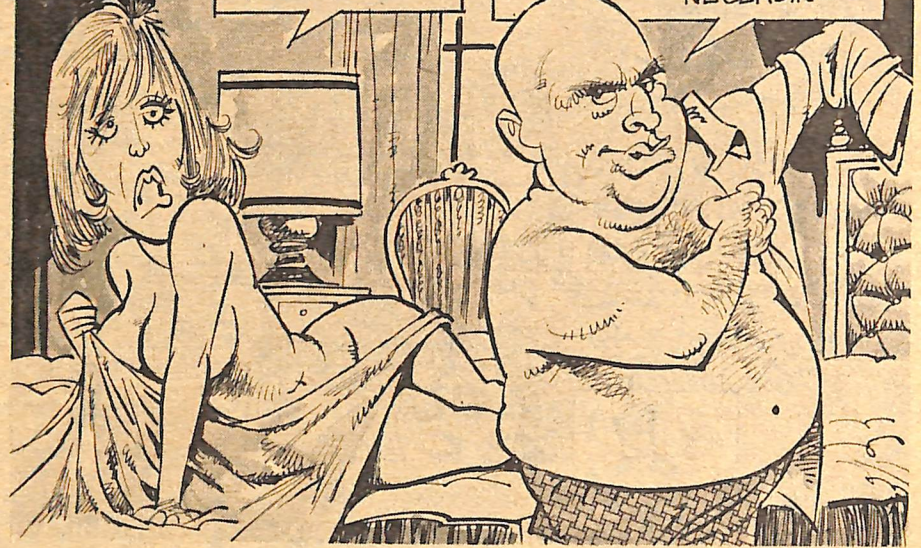

GECEDE 30.000
VERİYORUM ...
ŞİMDİLİK ... İM-
ZALAYIN EFEEMS.

Ben Hüsnüye
Suat Bey'den
yalnız 500.000 TL.
borc aldım.
Hüsnüye

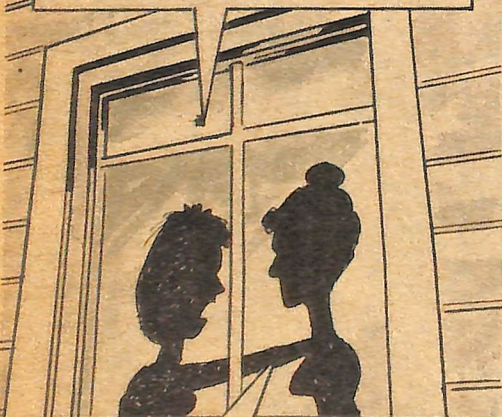
Ertesi sabah ...

AH, FAKAT ... NE ÇABUK DA
SAMİMİ OLUVERDİK... GE-
CEYİ HİÇ HATIRLAMİYORUM
SUAT BEY ...

BUNDAN SONRA GECEYİ
VE GEÇMİŞİNİ HATIRLA-
MAYACAKSIN. GELECEĞİ-
Nİ DE **EMMA**'DAN ÖĞRE-
NECEKSİN...

EMMA, BEN MESHUR OL-
MAYACAK MIYIM ?..

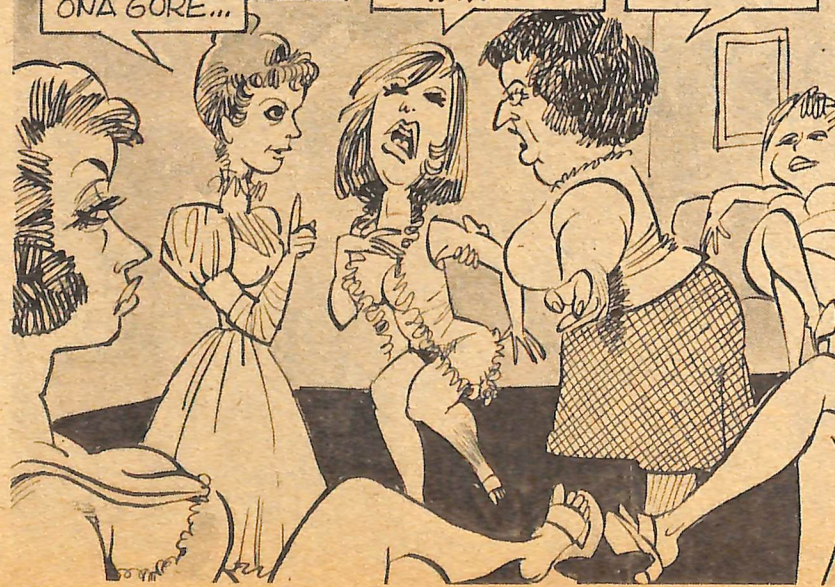

OLACAKSIN YAVRUM... AMA
ŞARKI SÖYLEYEREK DEĞİL,
DÜN AKŞAM SUAT BEY'LE
YAPTIĞINI YAPARAK...
GEL BENLE ...

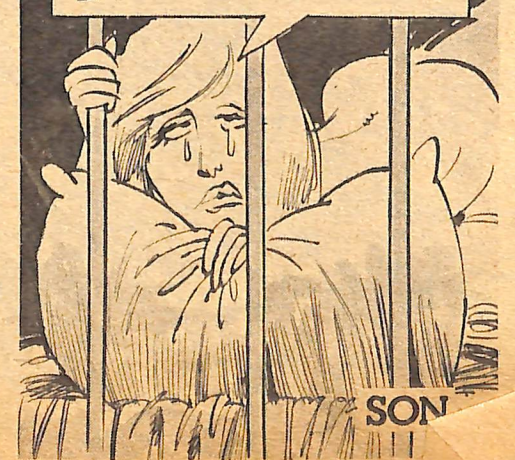
AL MARIKA, YENİ
MALI .. ŞEFE
500.000 BORÇLU VAR.
ONA GÖRE...

**YAKTIN BENİ
EMMA,
YAKTIN !..**

GEÇ KIZ ŞU
KIZLARIN
ARASINA...

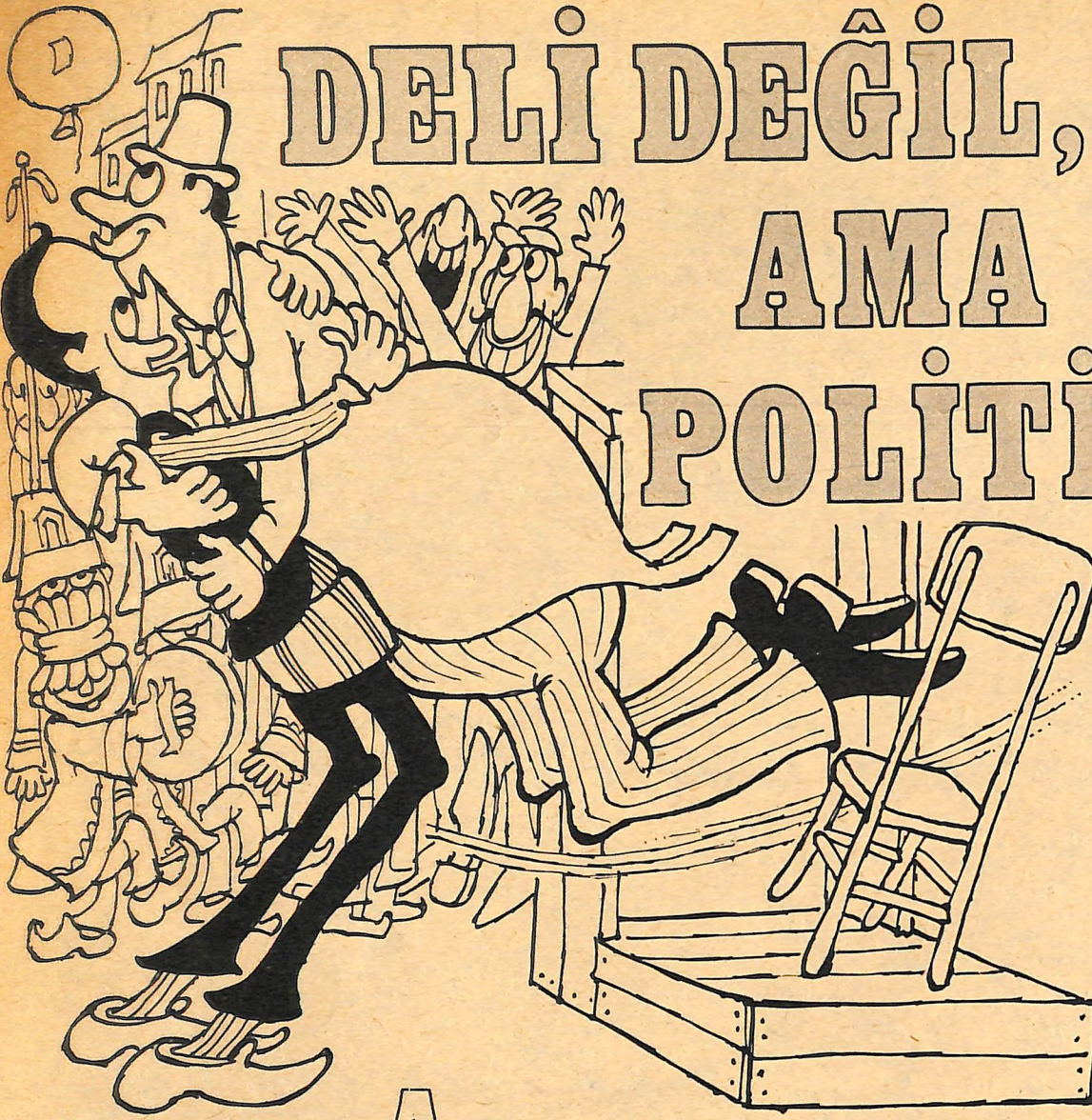

EY, BENİM GİBİ SALAK KA-
RILAR!.. SİZ DE YANMAK
İSTEMİYORSANIZ, BİR
HEVES UĞRUNA YUVA-
NIZI YIKMAYIN... VEEEE...
GERÇEK HAYATTAKİ
EMMALARA KANMAYIN ...!

SON

DELI DEĞİL, AMA POLİTİKACI

Yaşar,
ne yaşar,
ne yaşamaz

(21)

Yazan:Aziz Nesin

kaç kuruş para istesem mi!" diye içimden geçirdimse de, herifi bunca yıl sonra görür görmez, herkesin içinde para istemek ayıp olur diye düşünüp vazgeçtim. Belli ki işte, para istesem verecek, hem de ne kadar istesem o kadar verir... Allah razı olsun. Yerine gider de, başbaşa kalınca isterim diye düşünüp,

"Seni nerde bulup göreyim?" dedim.
"Ben her yerde sizin emrinizdeyim..." dedi.

"Peki, ne zaman geleyim?" diye sordum.

Bu kez de,
"Her zaman emrinizdeyim..." dedim.

Ben gene bir estağfurullah daha çekip ordan ayrıldım, o gün boyuna Satılmış'a dua ettim.

Neyse, uzatmayalım, ben bir zaman bunun ardına düştüm ki, karşılaşıp da konuşalım. Ama gel gör ki, yüzünü görmek olasılığı yok... "Her yerde emrindeyim" dedi ama, her yer neresi? "Her zaman emrindeyim!" dedi ama, her zaman hangi zaman? Siz bendeki şaşkınlığa bakın ki, her yerin hiçbir yer, her zamanın da hiç bir zaman demek olduğunu anlayamamışım.

Görüşmek istemediğin adama, "Her yerde seni bekliyorum, her zaman gel!" diyeceksin. Ben bunu, Satılmış'ın kapısı önünde duran odacıdan öğrendim ağbiler. Bu Satılmış'ın çalıştığı yere vardım. Kapısında dikilmiş olan odacı beni içeri salmadı.

"Yahu etme, beni tanır" dedim.

"Nerden tanır seni?" diye sordu.

Ben de nerden tanıdığımı anlatıp,

"Önceki gün nutuk çektiği yere

gittiğimde beni daha uzaktan görünce

iki kolunu açarak koşup boyuma sarıldı, iki yanığımdan öptü.

Aradan bunca yıl geçti de beni unutmamış sağolsun... İki eliyle elimi tutup

sallaya sallaya sıktı, ellerini omzuma koyup ve sırtımı okşayıp gönlümü

aldı..." dedim.

Odacı olacaktı rezil,

"Satı beyfendi günde yüz kişinin

elini sıkarak, günde yetmiş kişiyi kucaklar,

günde bilmem şu kadar insanı öper..."

Her kucaklayıp öptüğünü tanyacak değil ya..." dedi.

"Yahu arkadaş, bu adam deli mi

ki, tanıyıp etmediği insanları kucaklayıp

öpsün, her ölüne gelenin elini sıkınsın, sırtını sıvazlasın?"

"Deli değil ama politikacı... Sen bu memlekette yaşamıyor musun?"

"Yaşamakla?"

"Politikacıdır bu, herkesi öper de,

sever de, kucaklar da..."

Belli ki, herif beni Satılmış'ın yanına

salmamak için aklıncı kandıracak. Etme

eyleme yahu, çocukluk arkadaşımıdır,

neyimdir filan dediysem de, odacının laf

anlayacağı yok. Ben direktim, o

direndi, sonunda,

"Randevun var mı?" diye sordu.

"Olmaz olur mu, elbet var. Ne zaman

geleym, diye sordum, her zaman emrindeyim,

dedi. Nerede seni göreyim, dedim,

her yerde beklerim, her yerde emrindeyim,

dedi."

Gelecek hafta:
"GİRDİĞİM YERDE
KİMSELER YOK!..."

«Görüşmek
istemediğin adama
«Her yerde
seni bekliyorum,
her zaman gel!»
diyeceksin.
Ben
bunu
Satılmış'ın kapısı
önünde duran
odacıdan öğrendim
ağbiler...» dedi
Yaşar Yaşamaz...

AĞZIM bir karış açık kalıp,
-Ne diyorsun emmi? diye şaş-
tım.

-Evet, öyle oldu... Yükselince de
Satılmış'ın köylü adı diye beğen-
meyip, kısalttı adını, Satı Bey oldu.

Baba dostunun anlattığına göre,
bizim Satılmış'ın adını değiştirip Satı
diye kibarlaştırdıktan başka, kendi-
sini yeni tanıyanlara bizim oralı oldu-
ğunu söylemez, bilmeyenlere İstan-
bullu olduğunu söylemiş.

-Bu zamanda O'nun bir sözü ya-
sadan geçerli! hey Yaşar Oğlum...
Sen şimdi hiç durma, var git O'na.
Yalnız, bizim ordan gelenleri tanı-
mazdan geliyormuş. Bilmem, seni ta-
nır mı?

-Ne demek, tanımaz mıymış

hiç!...

-O'nu gör. Sana istediğin yerde,

istediğin işi bulur, ama isterse...

Satılmış'ın yerini öğrenince, açlı-
ğını unutup seğirtirken baba

dostu ardından seslendi:

-Aman haaa, dalgınlığa gelip de

sakın Satılmış deme şaşkınlıkla, şim-

di Satılmış değil, Satı Bey oldu, Satı
Beey... Bizim ordan gidenlere yüz
vermiyormuş emme, sen başka, seni
tanır... Satı Bey diyeceksin, unutma!

Satılmış denilen bu sütübozuktan
bizim orda yaka silkmeyen kalma-
mıştı. Benden bikaç yaş büyüktür
ama kavruk kaldığından benden kü-
çük görünürdü. Anası oynak karı
olduğundan evini ocağını boşlayıp

kaçıp gitmişti. Babası Cıvk Hakkı
öldüğünde Satılmış küçüktü. Akra-
baları da yoksul olduğundan, babam
rahmetli Satılmış'ı epiy kolladı. Gel-

gelelim bu Satılmış'ın Allah'ın belası
oğlan, ele avca sığmaz. Ne kadar
muzurluk varsa, hepsi bunda toplan-

mış. Herkesin dediği şu: "Bu oğlan

adam olursa sokaktaki itler de adam

olur" Ama olmuş işte... Baba dost-

tundan ben bunun adresini almıştım

ya, doğru çalıştığı yere gittim. Nu-

tuk çekmeye talan yere gitti dediler.

Yarın gelecek mi? Yarın da filan

yerde nutuk çekmeye gidecekmış...

Ertesi gün sabahın, ben bunun nu-

tuk çekeceği filan yere vardım. Hani

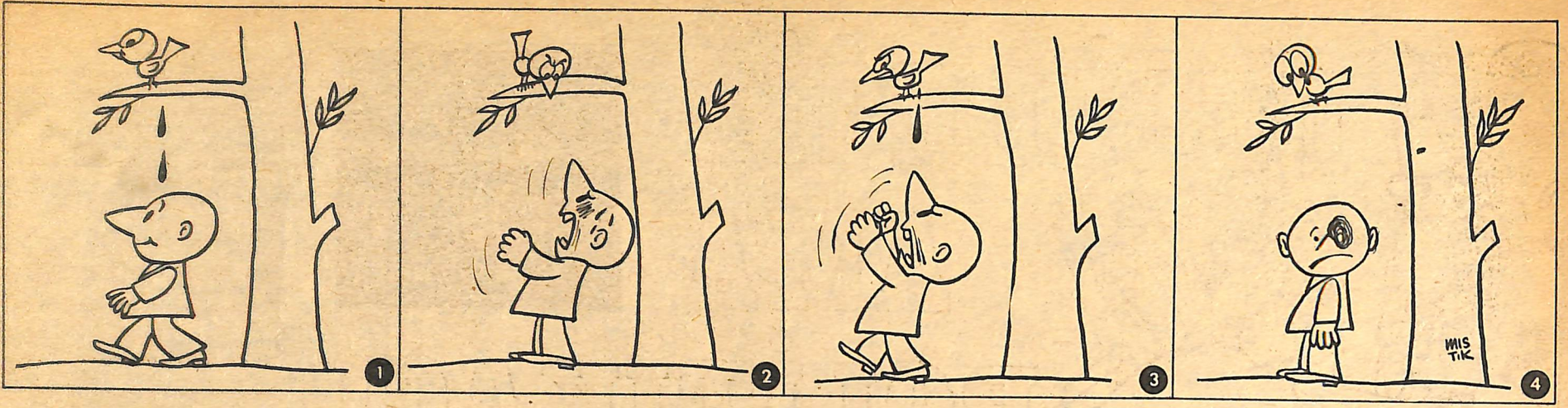
bir büyüğümüzü sırta kaldırdığını an-

latmıştım ya, bu bizim Satılmış iti de

HİLEDEN HİÇ HOŞLANMAZ!...

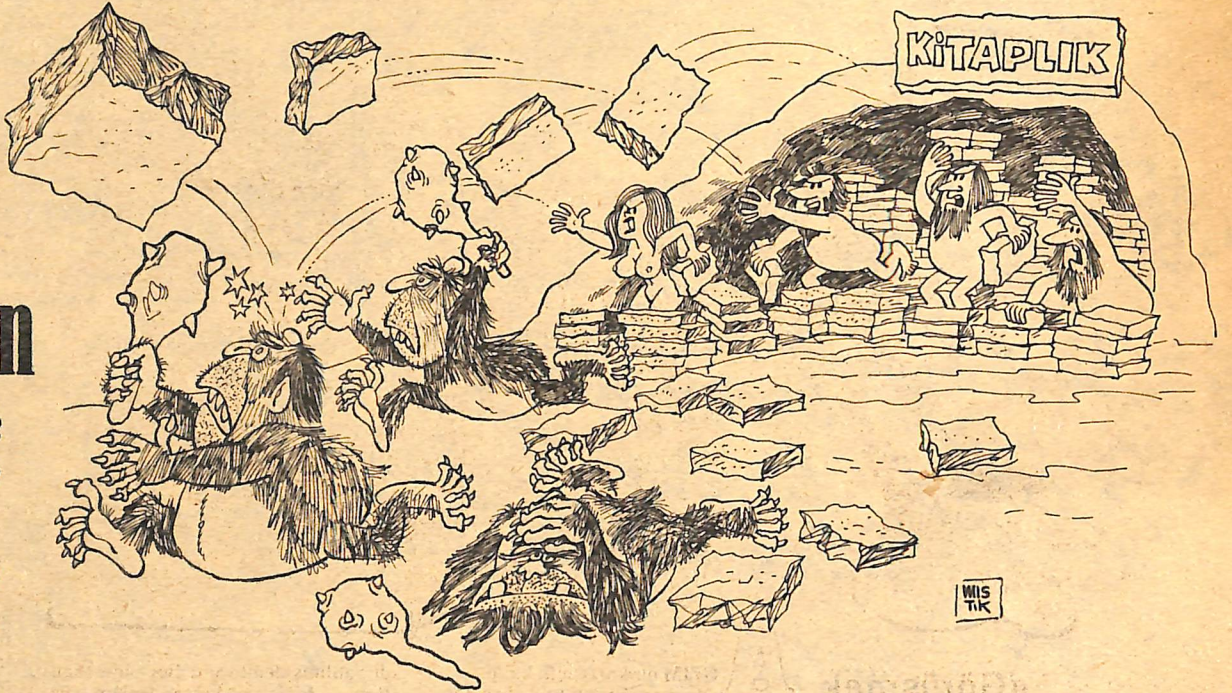
Bir konuk çizerin fırçasından

Her hafta bu sayfa, ünlü Türk ve dünya karikatürcülerine ayrılacak, sırası geldikçe Çarşaf çizerleri de okurlarımıza tanıtılacaktır.

Mustafa EREMEKTAR
(Mistik)

Eserlerini bundan sonra Çarşaf Dergisinde devamlı olarak göreceğimiz Mistik 1930 yılında İstanbul'da doğdu. İlk karikatürü 1947'de Doğan Kardeş Dergisinde yayımlandı. Tef, Kırk Bir Buçuk, Dolmuş, Taş ve Taş-Karikatür Dergileriyle Vatan, Akşam, Yeni İstanbul Gazetelerinde ça-

lıştı. Ününü genç yaşta Taş Devri karikatürleriyle yaptı. Çizgi film işine ilk başlayan karikatürcülerimizdendir. Eserleri yurt dışında bir çok ülkede yayımlandı. 1971 yılında Gabrovo'da yapılan uluslararası yarışmada bir özel ödül kazanan Mistik evli ve bir erkek çocuk babasıdır.

-Kitap toplamaktan vazgeçsek artık, aydınlar bizden daha güçlü!...

GÜNÜMÜZDE YAŞASALARDI

7

Arkadaşımız Ümit Yaşar OGUZCAN ünlü ispiyrtizmacı Afet Kayserililikızı'nın yardımıyla, ruhlarını çağırıldığı ünlü şairlerimizden, günümüzde yaşasalardı; kişiler, olaylar ve sorunlar hakkında neler yazacaklarını öğrendi. Bakalım ORHAN VELİ de bugün hayatta olsaymış, ne yazarmış...

Türkiye'yi dinliyorum

Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı
Önce hafiften bir çatışma çıkıyor
Yavaş yavaş yumruklar havalarda
Sonra karşılıklı çekiyorlar tabancaları
Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı

Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı
Bir kavga çıkıyor derken
Komandolar geliyor sürü sürü, çılgın çılgın
Devrimciler kurşunlanıyor polisin gözü önünde
Sonuç: Bilmem kaç ölü, kaç yaralı
Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı

Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı
Politikacılar birbirini suçluyor durmadan

Mecliste küfür, kavga gırla gidiyor
İkiye bölünmüş canım memleketim
Bir hakaret yansıdır gidiyor karşılıklı
Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı

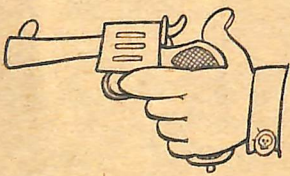
Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı
Büyük çoğunluğu sefalet içinde halkımın
Herkes geçim derdine düşmüş
Her şey günden güne pahalı
Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı

Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı
Bir genç kız geçiyor kaldırımdan
Küfürler, açık saçık sözler. Laf atmalar
Bir şey düşüyor eimden yere
Bir tabanca olmalı
Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı

Türkiye'yi dinliyorum, gözlerim yaşlı
Bir genç vuruluyor sokak ortasında
Alın sıcak mı, değil mi bilmiyorum
Dudakları ıslak mı, değil mi bilmiyorum
Beyaz bir beze sarıp götürüyorlar
Öldüğünü anlıyorum
Türkiye'yi dinliyorum.

SÖZ

Muhalefette başka güzelsin
İktidarda başka
Aldırma söz olur diye
İnadına çık
Her ajans vakti
Televizyona
Tak takıştır
Sür sürüştür
Solculara da, muhalefete de
Ver verıştır
Söz olurmuş
Olsun
Başbakan değil misin?

-Bulduum!... Bulduum!...

BİR ŞİFREMİZ VAR!...

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir.

- 1) Bulacağımız 9 kelimelik bir cümledir.
- 2) Başlangıç işareti, siyah daire içindeki, bitiş ise beyaz daire içindedir.
- 3) Kelimeler, harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.
- 4) Her harf sadece bir defa kullanılacaktır.

CEVAP: Çakmağı çakmışam, sigaramı yakmışam. Meğerse yanlış Türk sigarası almışam!

Anormal sorular, sinir cevaplar...

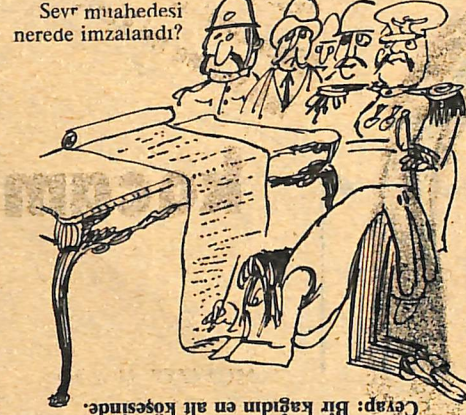
Bilmeyen hasta olur, bilen terahlar!

Şu günlerde herkes birbirinin sorusuna saçma sapan cevap veriyor. Gergin sinirler büsbütün geriliyor. Biz de günün modasına uyduk ve size bir takım sorular sorduk. (Sorulara vermeden önce cevabı yutuverin bir iki sinir hapi!...)

Beethoven'e en çok ıstırap veren neydi?

Cevap: Bayan Beethoven.

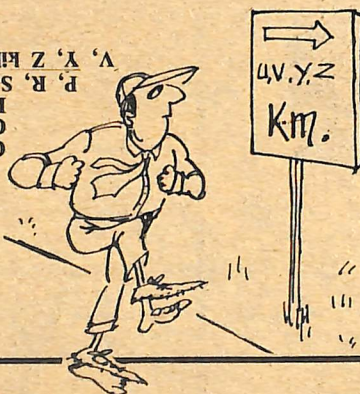

Sevr muahedesi nerede imzalandı?

Cevap: Bir kağıdın en alt köşesinde.

Bir adamın 2 kilometrelik yolu var (A) kilometresini trenle, (B) kilometresini gemiyle, (E) kilometresini arabayla kateder. Yolun geri kalan bölümünü de yürüyerek aşarsa, bu adam ne kadar yürümüş olur?

Cevap: D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, R, S, T, U, V, Y, Z kilometre kadar.

Arkadaşımızın on dört bilyası olsaydı ve siz bunun yarısını alsaydınız, neyiniz olurdu?

Cevap: Moskova bir gözünüz.

Bilmece bildirmece eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 21 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmeceyi tamamlayarak bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmek.

Şimdi siz de sayfanın altındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek, bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Üretilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

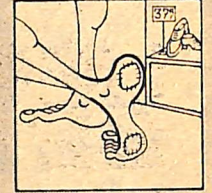
Adres:

"Az Gelişmiş Anahtar 21" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sok. No: 30-32 Cağaloğlu-İstanbul

ANAHTAR ŞEKLİ

Yılmaz ÇANKAYA
Çayır Sok. No: 43
Elmadag
İSTANBUL

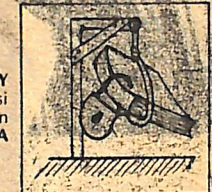
Müfit GÜREL
35 Sok. No: 43
Bahçelievler
ANKARA

Ergün AKTAŞ
Başank Mah.
Yakıncı Sok. No: 12
MALATYA

Safak AKSOY
T. Emeksis Lisesi
Pansiyon
MALATYA

E. Hüsnü
ÖZYILDIRIM
Defterdar
Yokuşu 24/6
Cihangir
İSTANBUL

Çarşaf
İKRAMIYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR 21

Adı, soyadı: .....

Adresi: .....

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL 1 SAYI 21

Sahibi: EROL SİMAVİ

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü:

Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:

Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Müzeyyen Senar
şöyle diyor:

“BÜLENT ERSOY FISTIK GİBİ YETİŞİYOR..”

okşayan Müzeyyen Senar, yılların sahne tecrübelerini genç imeslektasına anlatmakta “Herkes kaldırmaya uğraşacak.. Karşında kaldırmaya uğraşanları görünce sakın korkma yavrum!.. Seni tahtından artık kimse kaldıramaz!” diyerek ona moral vermektedir.

Bu arada iki sanatçının beraberlikleri herkese “Acaba, aralarında aşk mı var?” sorusunu sordururken, Müzeyyen Senar, “Hayır, sadece meşk var” diyerek herkesin ağzının payını vermektedir.

Bülent Ersoy ise konuyla ilgili olarak şunları söylemiştir:

“Müzeyyen Ablam, çok saydığım bir sanatçı.. Üstelik her şeyi erkekçe konuşuyor... Bana, hiç erkek arkadaş aratmıyor... Ama, bizi kıskanıyorlar.. Hatta bazıları ‘Amandikkatli ol!’ O, elini bir daldırışta koca Amasya elmasını tam ortasından caart diye ikiye ayırırır!!” diyerek beni korkutmak istiyorlar... Ha-haayt!.. Niye korkacak mıyım? Ben şeftali miyim, elma mıyım?”

Evet; bakalım zaman ne gösterecek... Şimdilik bu beraberliğin sonunu heyecanla bekleyelim... Vee... “Ulan, bırak şu artist aşklarını! Memleket nereye gidiyor?” diye soran olursa da hık - pık edip tekleyelim!..

BİR zamanlar Zeki Müren’in kocası (pardon!) hocası olan ünlü şarkıcı Müzeyyen Senar, pek genç ve pek parlak asolist Bülent Ersoy’dan da

çok ümitli olduğunu söylemekte ve “Fıstık gibi yetişiyor, şanı, şöhreti gitgide pekiştiriyor” demektedir.

Bülent’i, yavrusu gibi kucağına oturtup, abla şefkati ile sevip

“Eskiye rağbet olsa
Bütpazarı’ na nur yağardı”
lafı tarihe mi karşılıyor?..

Muazzez Abacı: «Eski kocam başımın tacı»

MUAZZEZ Abacı’nın, Adnan Şenses ile evlenmeyip tekrar ayrıldığı eşine dönmeye karar vermesi ortalığı allak bullak etmiştir.

Şu günlerde, ülkemizdeki 5 evden 4’ünde bu müthiş olay konuşulmaktadır. Özellikle aşırı zekâlı ev kadınları yemek yaparken bir yandan da son yılların bu en önemli haberi boyalı gazetelerden okumakta ve pirinci tencere yerine pencereye koyup, patates diye de çay bardağını soymaktadırlar! (Anlamadım?)

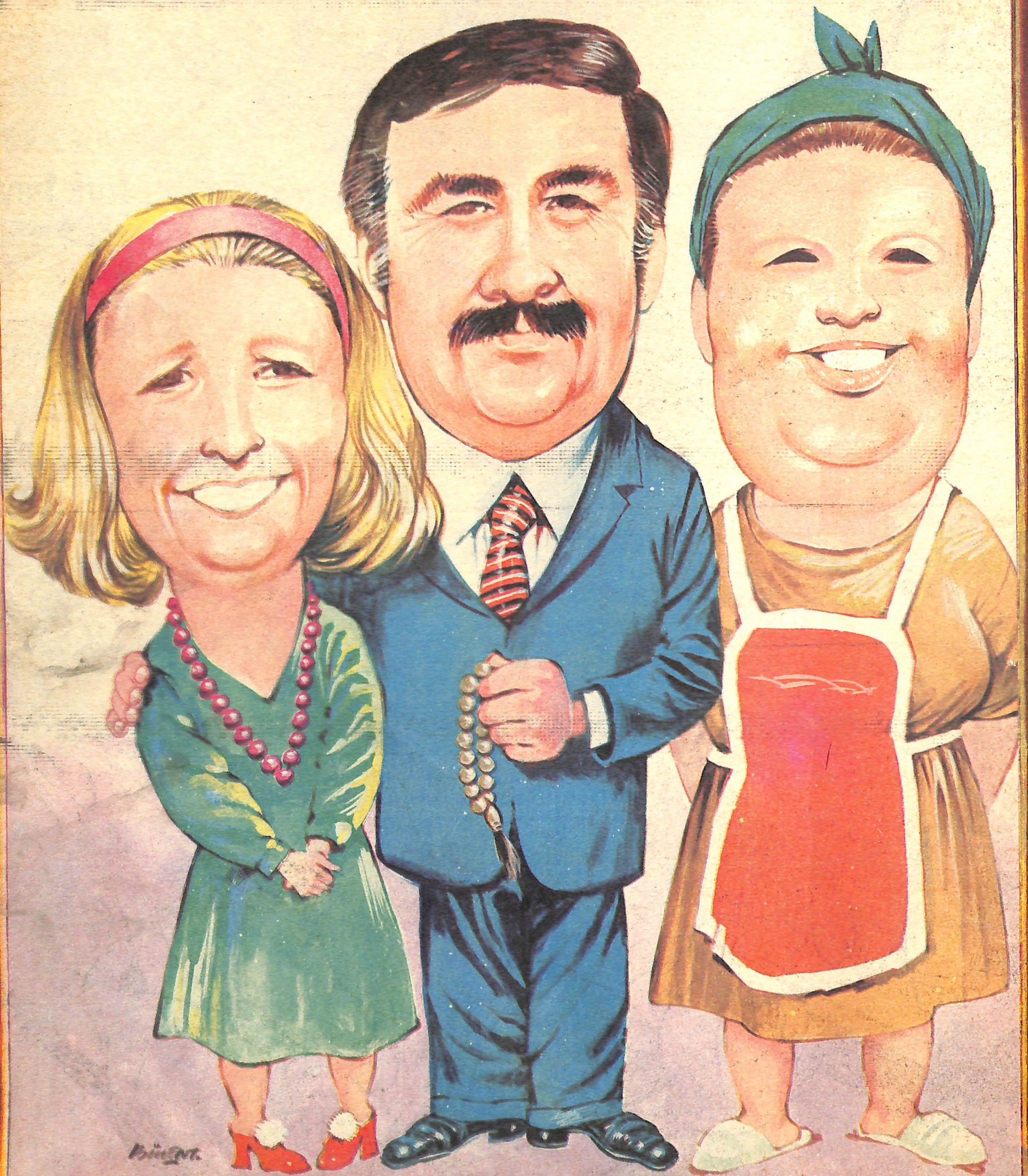
Kimi kadınlar da olayın etkisi ile bulaşık tasını ocaktan düşürmekte veya iki posta çocuklarını dövmeğe dırler. Bu durum erkekleri de perişan etmiştir. Halen pek çok erkek “Bu aşkın sonu nereye varacak?” demekte ve meyhanelerde balıkla yoğurt yemektedir.

....İnşallah, bu büyük aşk mutlu bir şekilde son bulur.. Ve; kendi haline bakmayıp milyoner artistlere acıyan halkım, bir üzüntüden daha kurtulur!

AYRILAMAM...
AYRILAMAM...
ÖLSEM BİLE
AYRILAMAM...
(Nakarat)

GANTAR AİLESİ